

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2010/76/ES

(2010. gada 24. novembris),

ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK attiecībā uz kapitāla prasībām, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai vērtspapirizācijai, un attiecībā uz atalgojuma politikas uzraudzības pārbaudi

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Pārmērīga un nepārdomāta riska uzņemšanās banku nozarē ir izraisījusi atsevišķu finanšu iestāžu maksātspēju un sistēmiskas problēmas dalībvalstīs un pasaulē. Lai gan šādas riska uzņemšanās iemesli ir daudzi un sarežģīti, uzraudzības un regulatīvās iestādes, tostarp arī G20 un Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja (EBUK), ir vienojušās par to, ka dažu finanšu iestāžu neatbilstīgās atalgojuma shēmas ir veicinājušas šo procesu. Atalgojuma politika, kas mudina riskēt, pārsniedzot finanšu iestādes pieļaujamā riska robežu, var traucēt pareizai un efektīvai riska pārvaldībai un pastiprināt vēlmi uzņemties pārmērīgu risku. Tāpēc īpaši svarīgi ir starptautiski atzītie un apstiprinātie Finanšu stabilitātes padomes (FSP) principi pamatotai kompensāciju piešķiršanai (FSP principi).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽⁴⁾ nosaka, lai kredītiestādēm būtu varbūtējo

risku pārvaldības pasākumi, stratēģijas, procedūras un mehānismi. Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/49/EK (2006. gada 14. jūnijs) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību ⁽⁵⁾, šī prasība attiecas uz ieguldījumu sabiedrībām, kā tās definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem ⁽⁶⁾. Direktīva 2006/48/EK nosaka, ka kompetentajām iestādēm jāpārbauda šie pasākumi, stratēģijas, procedūras un mehānismi un jānosaka, vai attiecīgās kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības pašu kapitāls nodrošina pareizu šo iestāžu vai sabiedrību riska pārvaldību un segumu. Attiecībā uz banku grupām veic konsolidēto uzraudzību, un tā attiecas uz finanšu kontrolāciju sabiedrībām un ar tām saistītām finanšu iestādēm visās jurisdikcijās.

(3) Lai novērstu nepilnīgi izstrādāto atalgojuma shēmu varbūtējo kaitīgo ietekmi uz pareizu riska pārvaldību un kontrolētu darbinieku rīcību, uzņemoties risku, Direktīvā 2006/48/EK noteiktās prasības būtu jāpapildina, nosakot, ka kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām attiecībā uz to kategoriju darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē finanšu uzņēmuma riska profilu, ir pienākums izveidot un uzturēt tādu atalgojuma politiku un praksi, kas atbilst efektīvas riska pārvaldības principiem. Šo darbinieku kategorijām būtu jāaptver vismaz uzņēmumu augstākā vadība, tās personas, kas uzņemas risku, darbinieki, kuri iesaistīti kontroles veikšanā, un arī visi tie darbinieki, kuru kopējais atalgojums, tostarp diskrecionāro pensiju pabalstu nodrošināšana, ir līdzvērtīgs augstākās vadības un personu, kas uzņemas risku, atalgojumam.

(4) Pārmērīga un nepārdomāta riska uzņemšanās var iedragāt kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības stabilitāti un izjaukt līdzsvaru banku sistēmā, tādēļ jauno prasību attiecībā uz atalgojuma politiku un praksi būtu svarīgi ieviest

⁽¹⁾ OV C 291, 1.12.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ 2010. gada 20. janvāra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2010. gada 11. novembra lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

konsekventi, un tā būtu jāattiecinā uz visiem atalgojuma aspektiem, tostarp algām, diskrecionāriem pensiju pabalstiem un citiem tamlīdzīgiem pabalstiem. Saistībā ar to diskrecionāriem pensiju pabalstiem vajadzētu būt patstāvīgiem maksājumiem, kurus kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība maksā individuāli darbiniekam, ņemot vērā pensionēšanos vai iespējamo pensionēšanos, un kurus var pielīdzināt mainīgajam atalgojumam. Tādēļ, lai nodrošinātu to, ka atalgojuma shēma nemudina darbiniekus uzņemties pārmērīgu risku vai nerada morālu kaitējumu un ka tā ir samērojama ar vēlmi uzņemties risku, kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības vērtībām un ilgtermiņa interesēm, ir lietderīgi skaidri noteikt pamatota atalgojuma politikas pamatprincipus. Atalgojumam vajadzētu arī būt saskaņotam ar finanšu nozares nozīmi, jo tas ir mehānisms, kuru izmanto finanšu resursu efektīvai piešķiršanai ekonomikā. Jo īpaši ar šiem pamatprincipiem būtu jāparedz, lai, izstrādājot mainīgā atalgojuma politiku, panāktu, ka stimuli atbilst kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības ilgtermiņa interesēm, un ka ar maksājumu metodēm tiek stiprināta kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības kapitāla bāze. Atalgojuma komponentiem, kuri balstās uz darbības rādītājiem, vajadzētu arī palīdzēt veicināt taisnīgumu kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības atalgojuma sistēmās. Principiem vajadzētu atzīt, ka kredītiestādes un ieguldījumu sabiedrības var noteikumus piemērot dažādi – saskaņā ar to lielumu, iekšējo struktūru un būtību, darbības jomu un darbību sarežģītību, un jo īpaši tas varētu būt nesamērīgi attiecībā uz ieguldījumu sabiedrībām, kas minētas Direktīvas 2006/49/EK 20. panta 2. un 3. punktā. Lai nodrošinātu atalgojuma politikas sistēmas integrāciju kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības riska pārvaldības sistēmā, katras kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības vadībai, pildot uzraudzības funkciju, būtu jāizstrādā un regulāri jāpārskata piemērojamie pamatprincipi. Saistībā ar to vajadzētu būt iespējai attiecīgā gadījumā un saskaņā ar valsts uzņēmējdarbības tiesību aktiem vadību, kad tā pilda uzraudzības funkciju, uzskatīt par uzraudzības padomi.

(5) Lieluma, iekšējās struktūras un būtības, darbības jomas un darbību sarežģītības ziņā ievērojamām kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām būtu jāizveido komiteja atalgojuma jautājumos, kas būtu neatņemama to pārvaldības sistēmas un struktūras daļa.

(6) Komisijai līdz 2013. gada 1. aprīlim būtu jāpārskata atalgojuma politikas principi, īpašu uzmanību pievēršot nepieciešamībai nodrošināt to efektivitāti, ieviešanu un piemērošanu, ņemot vērā notikumu attīstību pasaulē, tostarp jebkādos turpmākos FSP priekšlikumus un FSB principu īstenošanu citās juridiskcijās, tostarp saikni starp mainīgā atalgojuma mērķi un pārmērīga riska uzņemšanos.

(7) Atalgojuma politikai vajadzētu būt vērstai uz darbinieku personisko mērķu saskaņošanu ar attiecīgās kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības ilgtermiņa interesēm. Aprēķinot atalgojuma daļas, kas ir atkarīgas no veiktajām darbībām, būtu jāņem vērā ilgākā laika posmā veiktas darbības un ar šīm darbībām saistītais ievērojams risks. Darbības novērtējums būtu jāveic vairāku gadu – vismaz trīs līdz piecu gadu, laikā, lai nodrošinātu, ka novērtēšanas process ir balstīts uz ilgtermiņa darbību un ka uz darbību balstīto atalgojuma daļu faktiskais maksājums ir sadalīts visā iestādes vai sabiedrības uzņēmējdarbības ciklā. Lai turpmāk saskaņotu iniciatīvas, to darbinieku, uz kuriem attiecas šīs prasības, mainīgā atalgojuma būtiskai daļai būtu jā sastāv no attiecīgās kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības akcijām, ar akcijām saistītiem instrumentiem, ņemot vērā attiecīgās kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības juridisko struktūru, vai attiecībā uz biržu sarakstos neiekļautām kredītiestādēm vai ieguldījumu sabiedrībām – citiem līdzvērtīgiem bezskaidras naudas instrumentiem, un attiecīgā gadījumā citiem ilgtermiņa finanšu instrumentiem, kas adekvāti atspoguļo šīs kredītiestādes kredīta kvalitāti. Vajadzētu būt iespējai, ka starp šādiem instrumentiem ir finanšu instruments, kurš sarežģītu finanšu problēmu apstākļos ir pārvēršams akciju kapitālā vai kuram citādā veidā vērtība ir daļēji norakstāma. Gadījumos, ja attiecīgā kredītiestāde neizlaiž ilgtermiņa finanšu instrumentus, vajadzētu būt iespējai, ka tai atļauts emitēt mainīgā atalgojuma būtisko daļu akcijās un ar akcijām saistītos finanšu instrumentos, kā arī citos bezskaidras naudas instrumentos. Dalībvalstīm vai to kompetentajām iestādēm būtu jāvar noteikt ierobežojumus šo instrumentu veidiem un struktūrai vai attiecīgā gadījumā dažus instrumentus aizliegt.

(8) Lai samazinātu stimulus attiecībā uz pārmērīga riska uzņemšanos, mainīgajam atalgojumam vajadzētu būt līdzsvarotai kopējā atalgojuma daļai. Ir būtiski, ka darbinieka nemainīgā algas daļa ir pietiekami liela attiecībā pret viņa kopējo atalgojumu, lai varētu piemērot pilnīgi elastīgu mainīgā atalgojuma politiku, paredzot arī iespēju mainīgo atalgojumu neizmaksāt. Lai visā nozarē nodrošinātu saskaņīgu atalgojuma praksi, ir lietderīgi precizēt konkrētas skaidras prasības. Garantēts mainīgais atalgojums nav savienojams ne ar pareizu riska pārvaldību, ne ar principu “samaksa par padarīto”, un tas vispār būtu jāaizliedz.

(9) Mainīgā atalgojuma būtiska daļa, piemēram, no 40 līdz 60 %, būtu jāizmaksā vēlāk pēc atbilstīga laika posma. Šai daļai būtu ievērojami jāpalielinās līdz ar sasniegto dienesta vai atbildības pakāpi. Turklāt mainīgā atalgojuma būtiskai daļai vajadzētu sastāvēt no attiecīgās kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības akcijām, ar akcijām saistītiem instrumentiem, ņemot vērā attiecīgās kredītiestādes

- vai ieguldījumu sabiedrības juridisko struktūru, vai attiecībā uz biržu sarakstos neiekļautām kredītiestādēm vai ieguldījumu sabiedrībām – citiem līdzvērtīgiem bezskaidras naudas instrumentiem, un attiecīgā gadījumā citiem ilgtermiņa finanšu instrumentiem, kas adekvāti atspoguļo šīs iestādes kredīta kvalitāti. Saistībā ar to ļoti svarīgs ir proporcionalitātes princips, jo ne vienmēr var izrādīties lietderīgi piemērot šādas prasības saistībā ar mazām kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām. Ņemot vērā ierobežojumus, kas ierobežo mainīgā atalgojuma summu, ko izmaksā skaidrā naudā un avansā, mainīgā atalgojuma summa, ko var maksāt skaidrā naudā vai tai līdzvērtīgā veidā un kas nav jāatliek uz vēlāku laiku, būtu jāierobežo, lai vairāk saskaņotu darbinieku individuālos mērķus ar kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības ilgtermiņa interesēm.
- (10) Kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām būtu jānodrošina, lai kopējais mainīgais atalgojums neierobežo to spēju nostiprināt savu kapitāla bāzi. Apjomam, līdz kādam kapitāls jāpalielina, būtu jāsaucas ar kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības pašreizējās kapitāla pozīcijas darbību. Saistībā ar to vajadzētu dot pilnvaras dalībvalstu kompetentajām iestādēm ierobežot mainīgo atalgojumu, cita starpā to, kas veido kopējā tūrā ienākuma procentuālo daļu, ja tas nesaskan ar stabilas kapitāla bāzes saglabāšanu.
- (11) Kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām būtu jāprasa saviem darbiniekiem, lai tie apņemtos neizmantot personīgā riska ierobežošanas stratēģijas vai apdrošināšanu, lai mazinātu sakāpināta riska ietekmi, kas integrēta to atalgojuma noteikumos.
- (12) Attiecībā uz vienībām, kas gūst priekšrocības no valdības īstenotajiem ārkārtas intervences pasākumiem, prioritātes būtu jānosaka, ņemot vērā viņu kapitāla bāzi un to, kā tās panāk nodokļu maksātāju atbalsta atmaksāšanu. Jebkādiem mainīgā atalgojuma maksājumiem būtu jāatspoguļo šīs prioritātes.
- (13) Pareiza atalgojuma politikas principi, kas izklāstīti Komisijas Ieteikumā (2009. gada 30. aprīlis) par atlīdzības politiku finanšu pakalpojumu nozarē⁽¹⁾, atbilst šajā direktīvā noteiktajiem principiem un papildina tos.
- (14) Piemērojot atalgojuma noteikumus, nevajadzētu skart Līgumos, jo īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 153. panta 5. punktā, garantēto pamattiesību pilnīgu ievērošanu, vispārējos valsts līgumu un darba tiesību principus, piemērojamos tiesību aktus par akcionāru tiesībām un līdzdalību un vispārējo atbildību par attiecīgās iestādes pārvaldes un uzraudzības struktūrām, kā arī attiecīgā gadījumā sociālo partneru tiesības slēgt un īstenot koplīgumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem un tradīcijām.
- (15) Lai nodrošinātu ātru un efektīvu izpildi, gadījumos, kad ir pārkāptas jebkuras Direktīvā 2006/48/EK noteiktās prasības, tostarp prasība par atalgojuma politikas atbilstību pareizai un efektīvai riska pārvaldībai, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt arī pilnvarotām piemērot finansiālus vai ar finansēm nesaistītus pasākumus vai sodus. Šiem pasākumiem un sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem. Lai nodrošinātu konsekvenci un līdzvērtīgus konkurences apstākļus, Komisijai, pamatojoties uz apkopotajiem datiem, būtu jāpārbauda, kā dalībvalstis ievieš un piemēro šos pasākumus un sodus attiecībā uz to konsekvenci visā Savienības teritorijā.
- (16) Lai efektīvi uzraudzītu neatbilstīgas atalgojuma shēmas radīto risku kontroli, kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību īstenotā atalgojuma politika un prakse būtu jāiekļauj uzraudzības pārbaudes darbības jomā atbilstīgi Direktīvai 2006/48/EK. Veicot šo pārbaudi, uzraudzības iestādēm vajadzētu izvērtēt, vai attiecīgā politika un prakse ir piemērota, lai atturētu darbiniekus no pārmērīga riska. Turklāt Eiropas EBUK būtu jānodrošina, ka ir izstrādātas pamatnostādnes attiecībā uz to personu novērtējumu par atbilstību amatam, kuras faktiski pārvalda kredītiestādes uzņēmējdarbību.
- (17) Komisijas 2010. gada 2. jūnija Zaļajā grāmatā par finanšu iestāžu korporatīvo pārvaldību un atalgojuma politiku konstatēta virkne trūkumu kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību korporatīvajā pārvaldībā, kuri būtu jānovērš. Norādīto risinājumu vidū Komisija atsauca uz nepieciešamību ievērojami pastiprināt prasības attiecībā uz personām, kuras faktiski pārvalda kredītiestādes uzņēmējdarbību un kurām vajadzētu būt ar pietiekami labu reputāciju un atbilstošu pieredzi un kuru piemērotība profesionālās darbības veikšanai arī būtu jānovērtē. Zaļajā grāmatā ir arī uzsvērts, ka jāuzlabo akcionāru līdzdalība atalgojuma politikas apstiprināšanā. Eiropas Parlaments un Padome ņem vērā Komisijas nodomu vajadzības gadījumā saistībā ar šiem jautājumiem izstrādāt tiesību aktu priekšlikumus.
- (18) Lai vēl vairāk palielinātu kredītiestādēs un ieguldījumu sabiedrībās izmantotā atalgojuma noteikšanas principu pārredzamību, dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu jāvāc informācija par atalgojumu, lai salīdzinoši novērtētu atalgojuma tendences atbilstīgi šo iestāžu kvantitatīvās informācijas kategorijām, kas minētajām kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām ir jāsniedz saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem. Kompetentajām iestādēm šāda informācija būtu jāsniedz EBUK, lai tā varētu veikt līdzīgu novērtēšanu Savienības līmenī.

(¹) OV L 120, 15.5.2009., 22. lpp.

- (19) Lai veicinātu atalgojuma politikas un prakses novērtējuma uzraudzības konverģenci un informācijas apkopšanu un atalgojuma principu konsekventu īstenošanu banku nozarē, EBUK būtu jāizstrādā pareiza atalgojuma politikas pamatnostādnes banku nozarē. Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejai būtu jāpalīdz izstrādāt šīs pamatnostādnes, lai tās varētu piemērot arī attiecībā uz atalgojuma politiku tādām personu, kuras piedalās ieguldījumu pakalpojumu sniegšanā un veic ieguldījumu darbības kredītiestādēs un ieguldījumu sabiedrībās Direktīvas 2004/39/EK nozīmē. EBUK būtu jāorganizē tehnisko standartu atklāta sabiedriskā apspriešana un jāizvērtē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumi. Komisijai vajadzētu būt iespējai ierosināt tiesību aktus, uzticot Eiropas Uzraudzības iestādei banku jomā un attiecīgā gadījumā Eiropas Uzraudzības iestādei tirgu un vērtspapīru jomā, kas izveidotas saskaņā ar *Larosière* procesu attiecībā uz finanšu sistēmas uzraudzību, izstrādāt tehnisko regulatīvo un īstenošanas standartu projektu, kuri paredzēti informācijas apkopšanas sekmēšanai banku nozarē un konsekventai atalgojuma principu īstenošanai un kuri jāpieņem Komisijai.
- (20) Nepilnīgi izstrādāta atalgojuma politika un stimulu shēmas var nevēlami paaugstināt kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību risku, tādēļ tie nekavējoties būtu jāuzlabo un, ja nepieciešams, būtu jāveic atbilstīgi korigējoši pasākumi. Tādējādi ir lietderīgi nodrošināt, ka kompetentās iestādes ir pilnvarotas attiecīgajām struktūrām piemērot kvalitatīvus vai kvantitatīvus pasākumus, kuru mērķis ir risināt uzraudzības pārbaudes 2. posmā konstatētās problēmas atalgojuma politikas jomā. Kompetentajām iestādēm pieejamie kvalitatīvie pasākumi ietver prasību kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām samazināt to darbībām, produktiem vai sistēmām raksturīgo risku, tostarp ieviešot izmaiņas atalgojuma shēmās vai iesaldējot atalgojuma mainīgās daļas tādā apmērā, lai tās būtu saderīgas ar efektīvu riska pārvaldību. Kvantitatīvie pasākumi ietver prasību turēt pašu kapitāla rezerves.
- (21) Saprātīgai atalgojuma politikai būtiskas ir labas pārvaldes shēmas, pārredzamība un informācijas nodošana atklātībai. Lai nodrošinātu savu atalgojuma shēmu un ar tām saistīto risku atbilstīgu pārredzamību tirgū, kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām vajadzētu sīki informēt par savu atalgojuma politiku, praksi un konfidencialitātes nolūkos to darbinieku kopējo skaitu, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības riska profilu. Šī informācija būtu jādara pieejama visām ieinteresētajām personām (akcionāriem, darbiniekiem un plašai sabiedrībai). Tomēr šim pienākumam nevajadzētu skart Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾.
- (22) Lai nodrošinātu maksimālu efektivitāti un lai piemērošanā izvairītos no diskriminācijas, šīs direktīvas paredzētie atalgojuma noteikumi būtu jāpiemēro attiecībā uz atalgojumu, kurš noteikts saskaņā ar līgumiem, kas noslēgti pirms minēto noteikumu faktiskās īstenošanas dienas katrā dalībvalstī, un kurš piešķirts vai izmaksāts pēc šīs dienas. Turklāt, lai aizsargātu šajā direktīvā izvirzītos mērķus, īpaši attiecībā uz efektīvu riska pārvaldību, saistībā ar periodiem, ko joprojām raksturo finanšu nestabilitātes augsts līmenis, un lai izvairītos no jebkāda riska, ka tiktu apieti šīs direktīvas paredzētie noteikumi par atalgojumu, laikposmā pirms šo noteikumu ieviešanas par 2010. gadā sniegtajiem pakalpojumiem ir nepieciešams piemērot šādus noteikumus par piešķirto, bet vēl nesamaksāto atalgojumu pirms to faktiskās īstenošanas dienas katrā dalībvalstī.
- (23) Pēc kredītiestāžu varbūtējo risku pārbaudes būtu jāveic efektīvi uzraudzības pasākumi. Tādēļ ir nepieciešams panākt turpmāku konverģenci, atbalstot uzraudzības iestāžu kopējos lēmumus un nodrošinot Savienībā vienlīdzīgus konkurences apstākļus.
- (24) Kredītiestādēm, kas veic ieguldījumus atkārtotas vērtspapīrizācijas darījumos, saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK pienācīgi jāpārbauda arī to pamatā esošie vērtspapīrizācijas darījumi un attiecīgi to pamatā esošie vērtspapīros nepārvēršamie riska darījumi. Kredītiestādēm būtu jānovērtē, vai darījumi, kas saistīti ar programmām ar aktīviem nodrošinātiem komerciāliem vērtspapīriem, ir atkārtotas vērtspapīrizācijas darījumi, tostarp tādi darījumi, kas saistīti ar programmām, kas iegādājas dažādu veselu aizdevumu portfeļu vecākos vērtspapīru laidienus, kur neviens no šiem aizdevumiem nav ne vērtspapīrizācijas darījums, ne arī atkārtotas vērtspapīrizācijas darījums, un kur katra ieguldījuma pirmās kārtas zaudējumu aizsardzību nodrošina aizdevuma pārdevējs. Pēdējā minētajā gadījumā portfeļa likviditātes nodrošinājumu vispār nevajadzētu uzskatīt par atkārtotu vērtspapīrizācijas darījumu, jo tas ir viena aktīvu portfeļa laidiens (tas ir, veseliem aizdevumiem piemērojams portfelis), kurā nav vērtspapīrizācijas darījumu. Savukārt visas programmas kredīta uzlabojums, kas papildus pārdevēja nodrošinātai aizsardzībai attiecas tikai uz dažiem zaudējumiem dažādos portfeļos, parasti nozīmētu tikai riska sadalījumu vairāku aktīvu portfelim, kurā ir vismaz viens vērtspapīrizācijas darījums, un tādējādi tas būtu atkārtots vērtspapīrizācijas darījums. Tomēr, ja šādas programmas finansējums kopumā ir tikai vienas kategorijas komerciāls vērtspapīrs un ja visas programmas kredīta uzlabojums nav atkārtota vērtspapīrizācija vai ja komerciālu vērtspapīru pilnībā balsta sponsorējošā kredītiestāde, ieguldītāju komerciālos

(1) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

- vērtspapīros faktiski pakļaujot sponsora saistību neizpildes riskam un nevis tam pamatā esošu portfeļu vai aktīvu riskam, tad šo komerciālo vērtspapīru vispār nevajadzētu uzskatīt par atkārtotu vērtspapīrizācijas riska darījumu.
- (25) Direktīvā 2006/49/EK minētie piesardzīgas novērtēšanas noteikumi būtu jāpiemēro visiem iestāžu tirdzniecības portfeļa vai ārpus tirdzniecības portfeļa instrumentiem, ko mēra saskaņā ar to patieso vērtību. Būtu jānorāda, ka gadījumos, ja piesardzīgas novērtēšanas piemērošana var radīt zemāku bilances vērtību nekā patiesībā novērtēts grāmatvedībā, šīs starpības absolūtā vērtība būtu jāat-skaita no pašu kapitāla.
- (26) Iestādēm vajadzētu būt iespējai izvēlēties, vai piemērot kapitāla prasības, vai arī atskaitīt no pašu kapitāla tās vērtspapīrizācijas pozīcijas, kas atbilstīgi šai direktīvai sasniedz 1 250 % riska svēruma, neatkarīgi no tā, vai šīs pozīcijas ir iekļautas tirdzniecības portfeli vai ārpus tirdzniecības portfeli.
- (27) Ārpus tirdzniecības portfelim arī būtu jāpiemēro kapitāla prasības attiecībā uz norēķinu risku.
- (28) Nevajadzētu pieļaut, ka iniciatores iestādes vai sponsori varētu apiet aizliegumu sniegt netiešu atbalstu, šāda atbalsta sniegšanai izmantojot savus tirdzniecības portfeļus.
- (29) Nepārkāpjot šajā direktīvā noteikto prasību sniegt informāciju, prasībai sniegt informāciju vajadzētu nodrošināt tirgus dalībniekiem pareizu un vispusīgu informāciju par konkrēto iestāžu riska profilu. Tāpēc iestādēm obligāti būtu jāsniedz papildu informācija, kas nav precīzi norādīta šajā direktīvā, ja tas ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai.
- (30) Lai nodrošinātu Direktīvas 2006/48/EK saskaņotu īstenošanu visā Savienībā, Eiropas Komisija un EBUK 2006. gadā izveidoja darba grupu (Kapitāla prasību direktīvas transponēšanas grupa – KPDTG), kurai sarunās vajadzēja risināt jautājumus par šīs direktīvas īstenošanu. Saskaņā ar KPDTG novērtējumu turpmāk jāprecizē Direktīvas 2006/48/EK un Direktīvas 2006/49/EK atsevišķi tehniskie noteikumi. Tādēļ ir lietderīgi pielāgot šos noteikumus.
- (31) Ja, veicot vērtspapīrizācijas pozīcijas ārējo kredītu novērtējumu, konstatē, ka kredītu aizsardzību nodrošina pati ieguldījumu iestāde, tad nevajadzētu pieļaut, ka šī iestāde gūst priekšrocības no zemāka riska svēruma, ko rada šāda aizsardzība. Tam nevajadzētu būt par iemeslu atskaitījumiem no vērtspapīros pārvēršamā kapitāla, ja ir pieejami citi veidi, kā noteikt riska svērumu saskaņā ar šīs pozīcijas patieso risku, neņemot vērā šādu kredītu aizsardzību.
- (32) Vērtspapīrizācijas jomā būtu ievērojami jāpastiprina prasības iestādēm sniegt informāciju. Tirdzniecības portfeļos tām īpaši būtu jāņem vērā arī vērtspapīrizācijas pozīciju riski. Turklāt, lai nodrošinātu pienācīgu pārredzamību pār iestādes darbībām attiecībā uz vērtspapīrizāciju, sniegtajai informācijai būtu jāatspoguļo apmēri, kādos iestāde finansē vērtspapīrizācijas struktūru un dažu citu ar to saistītu struktūru iesaisti, jo cieši saistīti dalībnieki var attiecīgo iestādi pakļaut pastāvīgam riskam.
- (33) Konkrētās riska prasības vērtspapīrizācijas pozīcijām būtu jānosaka ar banku portfelim piemērojamām kapitāla prasībām, jo tas vērtspapīrizācijas pozīcijām piedāvā daudz diferencētāku un uz risku orientētu pieeju.
- (34) Ņemot vērā iepriekšējos nepilnīgos pasākumus, būtu jāpastiprina iekšējo modeļu standarti tirgus riska kapitāla prasību aprēķināšanai. Jo īpaši būtu jāpilnveido tirdzniecības portfeļu kredītrisku vadība. Turklāt kapitāla prasībās būtu jāiekļauj daļa, kas attiecas uz stresa apstākļiem, lai nostiprinātu kapitāla prasības tirgus apstākļu pasliktināšanās gadījumos un lai samazinātu varbūtējo procikliskumu. Iestādēm būtu arī jāveic atgriezeniskā stresa testi, lai pārbaudītu, kādi attīstības modeļi varētu apdraudēt konkrētās iestādes dzīvotspēju, izņemot gadījumus, kad tās var pierādīt, ka šāds tests nav obligāts. Ņemot vērā šā brīža īpaši sarežģīto situāciju, kad iestādes vērtspapīrizācijas pozīcijām izmanto pieejas, kas balstās uz iekšējiem modeļiem, būtu jāierobežo iestāžu spēja modelēt vērtspapīrizācijas riskus tirdzniecības portfeļos un saistību neizpildes gadījumos būtu jāpieprasa vienotas kapitāla prasības vērtspapīrizācijas pozīcijām tirdzniecības portfeli.
- (35) Šajā direktīvā ir paredzēti atsevišķi izņēmumi konkrētām korelācijas tirdzniecības darbībām, kad institūcijām tam uzraudzītājs var atļaut aprēķināt visaptverošu riska kapitāla prasību, ievērojot stingru prasību minimumu. Šādā gadījumā institūcijai vajadzētu prasīt tās attiecināt uz kapitāla maksājumiem, kas ir līdzvērtīgi augstākajiem kapitāla maksājumiem atbilstīgi iekšējai izstrādātajai pieejai un 8 % konkrētā riska kapitāla maksājumiem atbilstīgi standartizētā mērījuma metodei. Nevajadzētu

prasīt, lai šiem riska darījumiem piemēro pieaugošā riska kapitāla prasību, bet šie darījumi būtu jāiekļauj gan riska vērtības pasākumos, gan stresam pakļautās riska vērtības pasākumos.

(36) Direktīvas 2006/48/EK 152. pantā ir prasība dažām kredītiestādēm nodrošināt pašu kapitālu, kas atbilstu vismaz dažām noteiktām minimālām summām triju divpadsmit mēnešu laikposmiem no 2006. gada 31. decembra līdz 2009. gada 31. decembrim. Ņemot vērā pašreizējo stāvokli banku nozarē un pārejas noteikumu pagarinājumu saistībā ar kapitāla minimumu, kuru noteikusi Bāzeles Banku uzraudzības komiteja, ir lietderīgi atjaunot šo prasību uz ierobežotu laika posmu līdz 2011. gada 31. decembrim.

(37) Lai kapitāla prasību aprēķinam pārejas periodā nelietderīgo un nesamērīgo realizācijas izmaksu dēļ neatturētu kredītiestādes pāriet uz pieeju, kas balstīta uz iekšēju reitingu (IRB pieeja) vai uz uzlaboto rādītāju pieeju, vajadzētu būt iespējai atļaut kredītiestādēm, kas kopš 2010. gada 1. janvāra pāriet uz IRB pieeju vai uzlaboto rādītāju pieeju un kas šim nolūkam iepriekš aprēķinājušas savas kapitāla prasības, izmantojot vienkāršākas pieejas, par pārejas pakāpes aprēķinu pamatu izmantot vienkāršākas pieejas, ja uzraudzības iestādes to apstiprina. Kompetentajām iestādēm būtu rūpīgi jāpārbauga savi tirgi un jānodrošina līdzvērtīgi konkurences apstākļi visos savos tirgos un tirgus segmentos, lai izvairītos no iekšējā tirgus traucējumiem.

(38) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Savienības interesēs izstrādāt tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, un darīt tās publiski pieejamas.

(39) Direktīvā paredzētie pasākumi ir posmi reformu procesā, ko īsteno, reaģējot uz finanšu krīzi. Atbilstīgi G20 valstu, Finanšu stabilitātes padomes un Bāzeles Banku uzraudzības komitejas secinājumiem var būt nepieciešamas turpmākas reformas, tostarp arī lai izveidotu pretcikliskas pasākumu rezerves, "dinamisko nodrošinājumu", pamatojumu Direktīvā 2006/48/EK paredzēto kapitāla prasību aprēķināšanai un pasākumus, kas papildina prasības,

kuras kredītiestādēm noteiktas, pamatojoties uz risku, lai palīdzētu ierobežot aizņemto līdzekļu īpatsvara palielināšanos banku sistēmā. Lai nodrošinātu šā procesa atbilstīgu demokrātisku pārraudzību, savlaicīgi un efektīvi būtu jāiesaista Eiropas Parlaments un Padome.

(40) Komisijai būtu jāpārskata Direktīvas 2006/48/EK un Direktīvas 2006/49/EK piemērošana, lai nodrošinātu, ka to noteikumi tiek piemēroti taisnīgi, nediskriminējot kredītiestādes saistībā ar to juridisko struktūru vai īpašumtiesību modeli.

(41) Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz Direktīvas 2006/48/EK tehniskajiem pielāgojumiem, paskaidrojot definīcijas nolūkā nodrošināt minētās direktīvas vienotu piemērošanu vai ņemt vērā izmaiņas finanšu tirgos; vienādot terminoloģiju un pamatdefinīcijas atbilstīgi turpmākajiem būtiskajiem aktiem; paplašināt saturu vai pielāgot terminoloģiju to darbību sarakstā, kurām saskaņā ar minēto direktīvu nepieciešama abpusēja atzišana, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos; pielāgot jomas, kurās kompetentajām iestādēm jāveic informācijas apmaiņa; pielāgot minētās direktīvas noteikumus par pašu kapitālu, lai ņemtu vērā izmaiņas grāmatvedības standartos vai Savienības tiesību aktos, vai attiecībā uz pārraudzības prakses konvergenci; paplašināt iedarbības klašu sarakstus standartizētas vai IRB pieejas nolūkā, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos; pielāgot dažus daudzumus, kas ir būtiski šīm iedarbības klasēm, lai ņemtu vērā inflācijas ietekmi; pielāgot ārpusbilances posteņu uzskaitījumu un klasifikāciju; un pielāgot īpašus noteikumus un tehniskos kritērijus attiecībā uz otrās puses kredītrisku, organizācijas un risku apstrādi, standartizēto pieeju un IRB pieeju, kredītriska mazināšanu, vērtspapīrizāciju, operacionālo risku, pārskatīšanu un novērtēšanu, ko veic kompetentās iestādes, un informācijas sniegšanu, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos vai grāmatvedības standartos vai Savienības tiesību aktos, vai attiecībā uz pārraudzības prakses konvergenci. Komisija arī būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz pasākumiem nolūkā aprakstīt apjomu pēkšņām un negaidītām procentu likmju izmaiņām, kuras ir būtiskas pārskatīšanai un novērtēšanai, ko saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK veic kompetentās iestādes procentu likmes riskam, kas izriet no darbībām, kuras nav saistītas ar tirdzniecību; noteikt minētajā direktīvā norādītā minimālā pašu kapitāla līmeņa vai riska svērumu pagaidu samazinājumu, lai ņemtu vērā īpašus apstākļus; precizēt dažu riska darījumu atbrīvojumu no minētās direktīvas noteikumiem par liela riska darījumiem; un pielāgot kritērijus, atbilstīgi kuriem uzraudzītāji saskaņā ar minēto direktīvu novērtē potenciālā līdzdalības ieguvēja piemērotību kredītiestādei un plānotās līdzdalības iegūšanas finansiālo pamatotību.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

(42) Komisija būtu arī jāpildvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz Direktīvas 2006/49/EK tehniskajiem pielāgojumiem, paskaidrojot definīcijas nolūkā nodrošināt minētās direktīvas vienotu piemērošanu vai ņemt vērā izmaiņas finanšu tirgos; pielāgot sākumkapitāla summas, kas noteiktas minētās direktīvas dažos noteikumos, un īpašās summas, kas ir būtiskas tirdzniecības portfeļa kapitāla prasību aprēķinos, lai ņemtu vērā attīstību ekonomikas un monetārajā jomā; pielāgot ieguldījumu sabiedrību kategorijas, kuras tiesīgas saņemt dažas atkāpes attiecībā uz noteikto pašu kapitāla minimālo līmeni, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos; paskaidrot prasību, ka ieguldījumu sabiedrības uztur pašu kapitālu, kas ir vienāds ar ceturto daļu no iepriekšējā gada fiksētajiem pieskaitāmajiem izdevumiem, lai nodrošinātu minētās direktīvas vienotu piemērošanu; vienādot terminoloģiju un definīcijas atbilstīgi turpmākajiem būtiskajiem aktiem; veikt minētās direktīvas tehniskos pielāgojumus kapitāla prasību aprēķinam dažādām riska klasēm un lieliem riska darījumiem, iekšējo modeļu izmantošanai kapitāla prasību aprēķinos un tirdzniecībai, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos, vai riska aprēķinos vai grāmatvedības standartos, vai Savienības tiesību aktos, vai attiecībā uz pārraudzības prakses konvergenci; un ņemt vērā rezultātus, ko iegūs, pārskatot dažādus jautājumus saistībā ar Direktīvas 2004/39/EK darbības jomu.

(43) Eiropas Parlamentam vai Padomei vajadzētu būt iespējai izteikt iebildumus pret deleģēto aktu trīs mēnešos no paziņošanas dienas. Tāpat vajadzētu būt iespējai pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarināt par trim mēnešiem. Eiropas Parlamentam un Padomei vajadzētu būt iespējai informēt pārējās iestādes par nodomu neizteikt iebildumus. Šāda ātra deleģēto aktu apstiprināšana ir īpaši piemērota gadījumos, kad jāievēro termiņi, piemēram, ja pamatā ir grafiki, saskaņā ar kuriem Komisijai ir jāpieņem deleģētie akti.

(44) Starpvaldību konferences, kas pieņēma 2007. gada 13. decembrī parakstīto Lisabonas līgumu, Nobeiguma aktam pievienotajā Deklarācijā Nr. 39 par līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu konference atzīmēja Komisijas nodomu saskaņā ar jau iedibināto praksi turpināt konsultācijas ar dalībvalstu ieceltajiem ekspertiem, sagatavojot deleģēto aktu projektus finanšu pakalpojumu jomā.

(45) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, pieprasīt kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām izveidot tādu atalgojuma politiku, kas atbilst efektīviem riska vadības principiem un pielāgot atsevišķas kapitāla prasības, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direk-

tīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(46) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2006/48/EK un Direktīva 2006/49/EK,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2006/48/EK grozījumi

Direktīvu 2006/48/EK groza šādi.

1. Direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādus punktus:

“40a) “atkārtota vērtspapirizācija” ir vērtspapirizācija, ja risks, kas saistīts ar pamatā esošo riska darījumu portfeli, ir sadalīts vairākos laidienos, un vismaz viens pamatā esošais riska darījums ir vērtspapirizācijas pozīcija;

40b) “atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcija” ir riska darījums saistībā ar atkārtotu vērtspapirizāciju;”

b) pievieno šādu punktu:

“49) “diskrecionāri pensiju pabalsti” ir patstāvīgi pensiju pabalsti, kurus kredītiestāde diskrecionāri piešķir darbiniekam kā daļu no šā darbinieka kopējā mainīgā atalgojuma. Šajās prēmijās neiekļauj uzkrātos pabalstus, ko piešķir darbiniekam saskaņā ar uzņēmuma pensiju shēmas nosacījumiem.”

2. Direktīvas 11. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja (EBUK) nodrošina, ka ir izstrādātas pamatnostādnes attiecībā uz to personu novērtējumu par atbilstību amatam, kuras faktiski pārvalda vada kredītiestādes uzņēmējdarbību.”

3. Direktīvas 22. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasa, lai katrai kredītiestādei būtu noturīgi pārvaldības pasākumi, kas ietver skaidru organizatorisko struktūru, kurā ir precīzi definēts, pārredzams un konsekvents atbildības sadalījums, efektīvas procedūras esošo vai varbūtējo risku identificēšanai, pārvaldībai, uzraudzībai un ziņošanai un atbilstīgi iekšējās kontroles mehānismi, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras, un atalgojuma politika un prakse, kas atbilst pareizai un efektīvai riska pārvaldībai un veicina to.”;

b) pievieno šādus punktus:

“3. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes izmanto informāciju, kuru apkopo atbilstīgi XII pielikuma otrās daļas 15. punkta f) apakšpunktā minētajiem informācijas kritērijiem, lai novērtētu atalgojuma tendences un praksi. Kompetentās iestādes iesniedz šo informāciju Eiropas Banku uzraudzītāju komitejai.

4. Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja nodrošina, ka ir izstrādātas atalgojuma politikas pamatnostādnes atbilstīgi V pielikuma 23. un 24. punktā noteiktajiem principiem. Pamatnostādņēs ņem vērā arī pareiza atalgojuma politikas principus, kas izklāstīti Komisijas 2009. gada 30. aprīļa ieteikumā par atlīdzības politiku finanšu pakalpojumu nozarē (*).

Eiropas Banku uzraudzības komiteja cita starpā nodrošina, ka ir izstrādātas pamatnostādnes, lai:

- a) noteiktu īpašus kritērijus atbilstīgai attiecībai starp mainīgo un nemainīgo atalgojuma daļu kopējā atalgojumā V pielikuma 23. punkta 1) apakšpunkta nozīmē;
- b) norādītu instrumentus, kuri varētu būt pieņemami instrumenti V pielikuma 23. punkta o) apakšpunkta ii) daļas nozīmē, kuri atbilstīgi atspoguļo kredītiestāžu kredīta kvalitāti minētā pielikuma 23. punkta o) apakšpunkta nozīmē.

Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja cieši sadarbojas ar Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju, nodrošinot, ka ir izstrādātas pamatnostādnes par tādas kategorijas darbinieku atalgojuma politiku, kuri piedalās ieguldījumu pakalpojumu sniegšanā un veic darbības Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 2. apakšpunkta izpratnē.

Eiropas Banku uzraudzības komiteja izmanto informāciju, ko sniegušas kompetentās iestādes atbilstīgi 3. punktam, lai novērtētu atalgojuma noteikšanas tendences un praksi Savienības līmenī.

5. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes apkopo informāciju par to personu skaitu katrā kredītiestādē, kuru saņemtais atalgojums ir EUR 1 miljona apjomā un vairāk, tostarp informāciju par uzņēmējdarbības nozari, kurā viņi ir iesaistījušies, un viņu algas, prēmiju, ilgtermiņa stimulu un iemaksu pensiju shēmā galvenajām sastāvdaļām. Šo informāciju nosūta Eiropas Banku uzraudzītāju komitejai, un tā šo informāciju publisko, pamatojoties uz piederības valsts apkopotajiem datiem, noformējot to kā parastu ziņojumu. Eiropas

Banku uzraudzītāju komiteja var izstrādāt pamatnostādnes, lai veicinātu šā panta īstenošanu un nodrošinātu šīs informācijas vienveidību.

(*) OV L 120, 15.5.2009., 22. lpp.”

4. Direktīvas 54. pantam pievieno šādu daļu:

“Lai īstenotu pirmajā daļā noteiktās prasības, dalībvalstis piešķir attiecīgajām kompetentajām iestādēm pilnvaras piemērot finansiālus un ar finansēm nesaistītus sodus un citus pasākumus. Šiem sodiem jābūt iedarbīgiem, samēriem un atturošiem.”

5. Direktīvas 57. panta pirmās daļas r) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“r) vērtspapirizācijas pozīciju riska darījumu summa, kam ir 1 250 % riska svēruma atbilstoši šai direktīvai un atkārtotas vērtspapirizācijas pozīciju riska darījumu summa tirdzniecības portfeli, kas varētu sasniegt 1 250 % riska svērumu, ja tie būtu tās pašas kredītiestādes ārpus tirdzniecības portfeli.”

6. Direktīvas 64. pantam pievieno šādu punktu:

“5. Kredītiestādes, aprēķinot pašu kapitāla summu, piemēro Direktīvas 2006/49/EC VII pielikuma B daļā noteiktās prasības visiem aktīviem, ko mēra ar patieso vērtību, un no kopējās summas, kas iegūta, saskaitot 57. panta a) līdz ca) apakšpunktu posteņus un atskaitot šā panta i) līdz k) posteņus, atvelk jebkuru vajadzīgo papildu vērtības korekciju summu. Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja izstrādā pamatnostādnes par šā noteikuma piemērošanas konkrētiem elementiem.”

7. Direktīvas 66. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Pēc šā panta 1. punktā noteikto ierobežojumu piemērošanas vienu pusi no 57. panta l) līdz r) punkta posteņu summas atskaita no šā panta a) līdz ca) punkta posteņu kopsummas, no kuras atskaitīta šā panta i) līdz k) punkta posteņu kopsumma, un otru pusi atskaita no šā panta d) līdz h) punkta posteņu kopsummas. Pēc 57. pantā noteikto ierobežojumu piemērošanas, vienu pusi no 57. panta l) līdz r) punkta posteņu summas atskaita no šā panta a) līdz ca) punkta posteņu kopsummas, no kuras atskaitīta šā panta i) līdz k) punkta posteņu kopsumma, un otru pusi atskaita no šā panta d) līdz h) punkta posteņu kopsummas.

Direktīvas 57. panta r) punktā iekļautos posteņus neatskaita, ja tie ir iekļauti 75. pantā paredzētajos mērķos, un tos izmanto riska svērtās vērtības aprēķiniem saskaņā ar šo direktīvu vai kapitāla prasību aprēķiniem, kā noteikts Direktīvas 2006/49/EK I vai V pielikumā.”

8. Direktīvas 75. panta b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:
- b) attiecībā uz tirdzniecības portfeļa darījumiem pozīcijas riskam, darījumu partnera riskam un tiktāl, ciktāl ir atļauts pārsniegt 111. līdz 117. pantā noteiktos ierobežojumus, lieliem riska darījumiem, kas pārsniedz šos ierobežojumus – kapitāla prasības, ko nosaka saskaņā ar Direktīvas 2006/49/EK 18. pantu un 28. līdz 32. pantu;
- c) attiecībā uz visiem darījumu veidiem ārvalstu valūtas riskam, norēķinu riskam un preču riskam – kapitāla prasības, ko nosaka saskaņā ar Direktīvas 2006/49/EK 18. pantu;”.
9. Direktīvas 101. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “1. Sponsore kredītiestāde vai iniciatore kredītiestāde, kura attiecībā uz vērtspapīrzācības riska svērtās vērtības aprēķiniem ir izmantojusi 95. pantu vai tirdzniecības portfeļa instrumentus ir pārdevusi īpašam nolūkam izveidotai struktūrai, kas veic vērtspapīrzācību tā, ka tai vairs nav vajadzīgs pašu kapitāls saistībā ar šo instrumentu risku, neatbalsta vērtspapīrzācību, kas pārsniedz to līgumsaistības, lai ieguldītājiem mazinātu iespējamus vai faktiskos zaudējumus.”
10. Direktīvas 136. pantu groza šādi:
- a) panta 1. punkta otrajai daļai pievieno šādus apakšpunktus:
- f) liekot kredītiestādēm ierobežot mainīgo atalgojumu, kas veido kopējā tīrā ienākuma procentuālo daļu, ja tas nesaskan ar stabilas kapitāla bāzes saglabāšanu;
- g) liekot kredītiestādēm izmantot tīro peļņu kapitāla bāzes stiprināšanai;”;
- b) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:
- “Lai noteiktu atbilstīgu pašu kapitāla apjomu, pamatojoties uz pārbaudi un novērtējumu, ko veic saskaņā ar 124. pantu, kompetentās iestādes novērtē, vai papildus minimālajām prasībām jānosaka vēl kādas konkrētas prasības attiecībā uz pašu kapitālu, kas vajadzīgs, lai aptvertu kredītiestādes faktisko vai varbūtējo risku, ņemot vērā turpmāk minēto:
- a) direktīvas 123. pantā noteiktos kredītiestādes novērtējuma procesa kvantitātes un kvalitātes rādītājus;
- b) direktīvas 22. pantā noteiktos kredītiestādes plānus, procedūras un mehānismus;
- c) saskaņā ar 124. pantu veiktā pārbaudes un novērtēšanas procesa rezultātu.”
11. Direktīvas 145. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “3. Kredītiestādes nosaka 1. un 2. punktā noteikto informācijas sniegšanas prasību izpildes formālo kārtību, kā arī kārtību, kādā jāveic informācijas atbilstības novērtējums, tostarp informācijas pārbaudes un publicēšanas biežumu. Kredītiestādes ar atbilstīgas novērtēšanas politikas palīdzību pārbauda arī, vai šī informācija tirgus dalībniekiem sniedz pietiekami plašu pārskatu par iestādes riska profilu.
- Ja šī informācija tirgus dalībniekiem nesniedz pietiekami plašu pārskatu par riska profilu, kredītiestādēm atklāti jāsniedz nepieciešamā informācija papildus 1. punktā noteiktajām prasībām. Tomēr tām ir pienākums sniegt tikai tādu informāciju, kas saskaņā ar XII pielikuma 1. daļā noteiktajiem tehniskajiem kritērijiem ir būtiska, nav aizsargāta ar autortiesībām un nav konfidenciāla.”
12. Direktīvas VI sadaļas nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:
- “DELEĢĒTIE AKTI UN IZPILDPILNVARAS”.
13. Direktīvas 150. pantu groza šādi:
- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “1. Neskarot priekšlikumu, ko Komisija iesniedz atbilstīgi 62. pantam, tehniskos pielāgumus šādās jomās pieņem ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 151.a pantu un ievērojot 151.b un 151.c panta nosacījumus:
- a) definīciju skaidrojumi, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienotu piemērošanu;
- b) definīciju skaidrojumi, lai, piemērojot šo direktīvu, ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos;
- c) terminoloģijas vienādošana, kā arī definīciju veidošana saskaņā ar turpmākiem aktiem par kredītiestādēm un ar saistītiem jautājumiem;
- d) direktīvas 23. un 24. pantā minētā un I pielikumā noteiktā saraksta satura paplašināšana vai šajā sarakstā lietotās terminoloģijas pielāgošana, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos;
- e) jomas, kurās kompetentās iestādes veic informācijas apmaiņu, kā noteikts 42. pantā;
- f) tehniskie pielāgojumi 56. līdz 67. pantā, kā arī 74. pantā, kas radušies izmaiņu grāmatvedības standartos vai prasībās, kurās ņemti vērā Savienības tiesību akti, rezultātā, vai attiecībā uz pārraudzības prakses konvergenci;

- g) grozījumi 79. līdz 86. pantā minētajā iedarbības klašu sarakstā, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos;
- h) direktīvas 79. panta 2. punkta c) apakšpunktā, 86. panta 4. punkta a) apakšpunktā, VII pielikuma 1. daļas 5. punktā un VII pielikuma 2. daļas 15. punktā norādītais daudzums, lai ņemtu vērā inflācijas ietekmi;
- i) direktīvas II un IV pielikumā minētais ārpusbilances posteņu uzskaitījums un klasifikācija;
- j) direktīvas III un V līdz XII pielikuma noteikumu piemērošana, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos (jo īpaši jauno finanšu produktu) vai grāmatvedības standartos vai prasībās, kurās ņemti vērā Savienības tiesību akti, vai attiecībā uz pārraudzības prakses konverģenci.

1.a Šādus pasākumus pieņem saskaņā ar 151. panta 2.a punktā noteikto regulatīvo procedūru:

- a) direktīvas 2. panta saraksta tehniskos pielāgojumus;
 - b) direktīvas 9. panta paredzētā sākuma kapitāla apjoma izmaiņas, lai ņemtu vērā attīstību ekonomikas un monetārajā jomā.”;
- b) panta 2. punktu groza šādi:

- i) pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“Komisija var pieņemt šādus pasākumus.”;

- ii) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Pasākumus, kas minēti pirmās daļas a), b), c) un f) apakšpunktā, pieņem ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 151.a pantu un ievērojot 151.b un 151.c panta nosacījumus. Pasākumus, kas minēti pirmās daļas d) un e) apakšpunktā, pieņem saskaņā ar 151. panta 2.a punktā minēto regulatīvo procedūru.”

14. Direktīvas 151. panta 2. un 3. punktu svītro.

15. Iekļauj šādus pantus:

“151.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 150. panta 1. punktā un 150. panta 2. punkta otrās daļaspirmajā teikumā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četriem gadiem no 2010. gada 15. decembra. Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms četrus gadu

laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 151.b pantu.

2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai tiek piešķirtas, ievērojot 151.b. un 151.c pantā izklāstītos nosacījumus.

151.b pants

Deleģējuma atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 150. panta 1. punktā un 150. panta 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, cenšas laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar atsaukšanas lēmumu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto tiesību aktu likumību. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

151.c pants

Iebildumi pret deleģētajiem aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu trijos mēnešos no paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trijiem mēnešiem.

2. Ja pēc 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā dienā, kas tajā noteikta. Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome 1. punktā minētajā laikposmā izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar LESD 296. pantu iestāde, kura izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumus pamato.”

16. Direktīvas 152. pantā iekļauj šādus punktus:

“5.a Kredītiestādes, saskaņā ar 84. līdz 89. pantu aprēķinot riska svērtu vērtību, līdz 2011. gada 31. decembrim nodrošina pašu kapitālu, kas vienmēr pārsniedz vai ir vienāds ar to summu, kas norādīta 5.c punktā vai attiecīgā gadījumā 5.d punktā.

5.b Kredītiestādes, kas operacionālā riska kapitāla prasību aprēķinam izmanto 105. pantā noteiktās uzlaboto rādītāju pieejas, līdz 2011. gada 31. decembrim nodrošina pašu kapitālu, kas vienmēr pārsniedz vai ir vienāds ar to summu, kas norādīta 5.c punktā vai attiecīgā gadījumā 5.d punktā.

5.c Summa, kas minēta 5.a un 5.b punktā, ir 80 % no kopējā minimālā pašu kapitāla, kuram vajadzētu būt kredītiestādes rīcībā saskaņā ar Direktīvas 93/6/EEK 4. pantu un Direktīvu 2000/12/EK, ko piemēroja līdz 2007. gada 1. janvārim.

5.d Ja kompetentās iestādes to apstiprina, kredītiestādēm, kas minētas 5.e punktā, summa, kas minēta 5.a un 5.b punktā, var būt 80 % no kopējā minimālā pašu kapitāla, kuram vajadzētu būt kredītiestādes rīcībā saskaņā ar 78. līdz 83. pantu, 103. vai 104. pantu un saskaņā ar Direktīvu 2006/49/EK, kā to piemēro līdz 2011. gada 1. janvārim.

5.e Kredītiestāde 5.d punktu var piemērot tikai tad, ja 2010. gada 1. janvārī vai pēc šā datuma tā kapitāla prasību aprēķinam ir sākusi izmantot uz iekšējiem reitingiem balstītu pieeju vai uzlaboto rādītāju pieeju.”

17. Direktīvas 154. panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Līdz 2012. gada 31. decembrim riska svērtie vidējie LGD visiem mazajiem riska darījumiem, kuri ir nodrošināti ar apdzīvojamo nekustamo īpašumu un kuriem nav centrālo valdību galvojumu, nav mazāki par 10 %.”

18. Direktīvas 156. pantā aiz trešās daļas iekļauj šādas daļas:

“Līdz 2013. gada aprīlim Komisija, ņemot vērā notikumu attīstību pasaulē, pārskata atalgojuma politikas principus, tostarp arī V un XII pielikumā minētos principus, īpašu uzmanību pievēršot šo principu efektivitātei, ieviešanai un piemērošanai, un iesniedz par to ziņojumu. Šajā ziņojumā norāda visas problēmas, kas radušās, šiem noteikumiem piemērojot proporcionālītātes principu. Komisija iesniedz šo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, pievienojot atbilstīgus priekšlikumus.

Lai nodrošinātu konsekveci un līdzvērtīgus konkurences apstākļus, Komisija pārskata 54. panta īstenošanu, lai visā Savienības teritorijā nodrošinātu pasākumu un sodu konsekveci, un vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumus.

Periodiski pārskatot šīs direktīvas piemērošanu, Komisija nodrošina, ka, to piemērojot, nenotiek diskriminācija kredītiestāžu vidū saistībā ar to juridisko struktūru vai īpašumtiesību modeli.

Lai nodrošinātu konsekveci piesardzīgai pieejai kapitālam, Komisija pārskata atsaucis instrumentu atbilstību instrumentiem šīs direktīvas 66. panta 1.a punkta a) apakšpunkta un V pielikuma 23. punkta o) apakšpunkta ii) daļas izpratnē, tiklīdz tā uzsāk iniciatīvu, lai pārskatītu kapitāla instrumentu definīciju, kā paredzēts 56. līdz 67. pantā.”

19. Direktīvā iekļauj šādu pantu:

“156.a pants

Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim pārskata šīs direktīvas IX pielikumu un ziņo par vēlamajām izmaiņām, lai to saskaņotu, ņemot vērā starptautiskus nolīgumus par kredītiestāžu kapitāla pietiekamības prasībām attiecībā uz vērtspapirizācijas pozīcijām. Komisija šo ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, pievienojot atbilstīgus tiesību aktu priekšlikumus.”

20. Pielikumus groza atbilstīgi šīs direktīvas I pielikumam.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/49/EK

Direktīvu 2006/49/EK groza šādi.

1. Direktīvas 3. panta 1. punkta pirmajai daļai pievieno šādu apakšpunktu:

“t) “vērtspapirizācijas pozīcija” un “atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcija” ir attiecīgi vērtspapirizācijas pozīcija un atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcija, kā definēts Direktīvā 2006/48/EK.”

2. Direktīvas 17. panta 1. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“Ja iestāde, lai pildītu šīs direktīvas II pielikuma prasības, riska svērtu vērtību aprēķina saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 84. līdz 89. pantu, tad saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK VII pielikuma 1. daļas 36. punktu uz aprēķiniem attiecas šādi noteikumi:”

3. Direktīvas 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) kapitāla prasības, ko to tirdzniecības portfeļa uzņēmējdarbībai aprēķina saskaņā ar metodēm un veidiem, kas izklāstīti 28. līdz 32. pantā un I, II un VI pielikumā un, vajadzības gadījumā, V pielikumā. Ārpus tirdzniecības portfeļa uzņēmējdarbībai šīs prasības aprēķina, izmantojot II pielikuma 1. un 4. punktā minētās metodes.”

4. Direktīvas VIII nodaļas 2. iedaļas nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“Deleģētie akti un izpildpilnvaras”.

5. Direktīvas 41. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Pasākumus, kas minēti 1. punktā, pieņem ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 42.a pantu un ievērojot 42.b un 42.c panta nosacījumus.”

6. Direktīvas 42. panta 2. punktu svītro.

7. Iekļauj šādus pantus:

“42.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 41. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četriem gadiem no 2010. gada 15. decembra. Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms četru gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta par tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 42.b pantu.

2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai tiek piešķirtas, ievērojot 42.b. un 42.c pantā izklāstītos nosacījumus.

42.b pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 150. panta 1. punktā un 150. panta 2. punkta otrajā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, cenšas laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas.

3. Ar atsaukšanas lēmumu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto tiesību aktu likumību. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

42.c pants

Iebildumi pret deleģētajiem aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu trijos mēnešos no tā paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trīs mēnešiem.

2. Ja pēc 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā dienā, kas tajā noteikta. Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome 1. punktā minētajā laikposmā izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. pantu iestāde, kura izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumus pamato.”

8. Direktīvas 47. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“Līdz 2011. gada 30. decembrim vai agrākam datumam, ko atsevišķos gadījumos noteikušas kompetentās iestādes, iestādes, kas saņēmušas atzinumu par īpašu riska modeli līdz 2007. gada 1. janvārim saskaņā ar V pielikuma 1. punktu šim atzinumam var piemērot Direktīvas 93/6/EEK VIII pielikuma 4. līdz 8. punktu, kā tie bija spēkā līdz 2007. gada 1. janvārim.”

9. Pielikumus groza atbilstīgi šīs direktīvas II pielikumam.

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību šīs direktīvas prasībām:

- a) līdz 2011. gada 1. janvārim 1. panta 3., 4., 16. un 17. punktam un I pielikuma 1. punktam, 2. punkta c) apakšpunktam, 3. punktam un 5. punkta b) apakšpunkta iii) daļai; un
- b) līdz 2011. gada 31. decembrim visiem šīs direktīvas noteikumiem, izņemot tos, kas paredzēti šā punkta a) apakšpunktā.

Kad dalībvalstis pieņem šajā punktā minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāmas šādas atsauces.

2. Normatīvajos un administratīvajos aktos, kas nepieciešami I pielikuma 1. punkta ievērošanai, iekļauj prasības kredīties-tādēm piemērot tajā noteiktos principus:

- i) noteiktajam atalgojumu, pamatojoties uz līgumiem, kas noslēgti pirms īstenošanas spēkā stāšanās dienas katrā dalībvalstī; kā arī
- ii) atalgojumam par 2010. gadā sniegtajiem pakalpojumiem, kas piešķirts, bet vēl nav izmaksāts pirms faktiskās īstenošanas katrā dalībvalstī.

3. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Ziņošana

Ņemot vērā Bāzeles sistēmas starptautisko raksturu un risku, ko rada šīs sistēmas grozījumu nevienlaicīga īstenošana lielākajās

jurisdikcijās, Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par panākumiem kapitāla pietiekamības regulējuma izmaiņu īstenošanā starptautiskā mērogā, pievienojot attiecīgus priekšlikumus.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2010. gada 24. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
O. CHASTEL

I PIELIKUMS

Direktīvas 2006/48/EK V, VI, VII, IX un XII pielikumu groza šādi.

1. Direktīvas V pielikumam pievieno šādu daļu:

"11. ATALGOJUMA POLITIKA

23. Izstrādājot un piemērojot kopējā atalgojuma, tostarp algu un pensiju, politiku attiecībā uz darbinieku kategorijām, tostarp augstāko vadību un tām personām, kas uzņemas risku vai veic kontroli, kā arī attiecībā uz visiem tiem darbiniekiem, kuru kopējais atalgojums liek iekļaut tos šajā atalgojuma grupā un kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē kredītiestādes riska profilu, kredītiestādes ievēro šādus principus tādā veidā un apmērā, kas atbilst to dimensijai, iekšējai struktūrai un būtībai, darbības jomai un darbību sarežģītībai:
- a) atalgojuma politika ir samērojama ar pareizu un efektīvu riska pārvaldību, veicina to un nemudina riskēt, pārsniedzot kredītiestādes pieļaujamā riska robežu;
 - b) atalgojuma politika saskan ar kredītiestādes uzņēmējdarbības stratēģiju, mērķiem, vērtībām un ilgtermiņa interesēm un aptver pasākumus, lai izvairītos no interešu konfliktiem;
 - c) kredītiestādes vadība, pildot uzraudzības funkcijas, pieņem un regulāri pārskata atalgojuma politikas pamatprincipus un atbild par tās īstenošanu;
 - d) īstenojot atalgojuma politiku, vismaz reizi gadā veic vienotu un neatkarīgu iekšējo pārbaudi par tās atbilstību atalgojuma politikai un procedūrām, ko vadība ir pieņēmusi, pildot uzraudzības funkcijas;
 - e) darbinieki, kas iesaistīti kontroles darbībās, ir neatkarīgi no uzņēmuma struktūrvienībām, kuras tie pārrauga, viņiem ir pienācīgas pilnvaras un atalgojums saskaņā ar to mērķu sasniegšanu, kas saistīti ar viņu darbību, neatkarīgi no to uzņēmējdarbības jomu rezultātiem, kuras viņi kontrolē;
 - f) augstāko amatpersonu, kas strādā ar riska pārvaldības un atbilstības jautājumiem, atalgojumu tieši pārrauga atalgojuma komiteja, kas minēta 24. punktā, vai, ja šāda komiteja nav izveidota - vadība, pildot uzraudzības funkcijas;
 - g) ja atalgojums ir atkarīgs no veiktajām darbībām, kopējo atalgojuma summu aprēķina pēc konkrētās personas darbības un iesaistītās uzņēmējdarbības vienības un visas kredītiestādes darbības kopējā rezultāta, un, novērtējot individuālas darbības rādītājus, tiek ņemti vērā gan finansiāli, gan citi kritēriji;
 - h) darbības novērtējums notiek, pamatojoties uz daudzgadu sistēmu, lai nodrošinātu, ka novērtēšanas process balstās uz darbības rādītājiem ilgtermiņā un ka to atalgojuma daļu, kuras balstās uz darbības rādītājiem, faktiskā samaksa ir sadalīta visa tā laika posma garumā, kurā ņem vērā kredītiestādes uzņēmējdarbības ciklu un tās uzņēmējdarbības riskus;
 - i) kopējais mainīgais atalgojums neierobežo kredītiestādes spēju stiprināt kapitāla bāzi;
 - j) garantētu mainīgo atalgojumu piešķir izņēmuma kārtā un tikai saistībā ar jaunu darbinieku pieņemšanu darbā un ne ilgāk par pirmo gadu;
 - k) kredītiestādēs, kas gūst priekšrocības no valdības īstenotajiem ārkārtas intervences pasākumiem:
 - i) mainīgais atalgojums ir stingri ierobežots tā, ka tas veido procentuālu daļu no kopējā tīrā ienākuma, ja šāds atalgojums nesaskan ar stabilas kapitāla bāzes saglabāšanu un savlaicīgu atteikšanos no valdības atbalsta;

ii) attiecīgās kompetentās iestādes pieprasa kredītiestādēm pārstrukturēt atalgojuma sistēmu tā, lai to saskaņotu ar pareizu riska pārvaldību un ilgtermiņa izaugsmi, tostarp attiecīgā gadījumā nosakot atalgojuma maksimālo apjomu tām personām, kuras faktiski pārvalda kredītiestādes uzņēmējdarbību 11. panta 1. punkta nozīmē;

iii) mainīgo atalgojumu, ja tas nav pamatots, neizmaksā tām personām, kuras faktiski pārvalda kredītiestādes uzņēmējdarbību 11. panta 1. punkta nozīmē;

l) kopējā atalgojuma summas nemainīgā un mainīgā daļa ir atbilstīgi līdzsvarotas; nemainīgajai daļai ir pietiekami liela attiecībā pret kopējo atalgojuma summu, lai varētu piemērot pilnīgi elastīgu politiku, paredzot mainīgā atalgojuma daļu, tostarp arī iespēju neizmaksāt mainīgā atalgojuma daļu.

Kredītiestādes nosaka piemērotas nemainīgā un mainīgā atalgojuma daļu proporcijas kopējā atalgojumā;

m) maksājumi, kas atkarīgi no līguma ātrākas izbeigšanas, atspoguļo darbības ilgākā laika posmā un ir izstrādāti tā, lai neatlīdzinātu zaudējumus;

n) veikuma vērtēšanā, ko izmanto, lai aprēķinātu mainīgās atalgojuma daļas vai mainīgo atalgojuma daļu kopumu, ņem vērā visu veidu tā brīža un turpmākos riskus un izmaksas, ko rada spēkā esošās kapitāla un likviditātes prasības.

Kredītiestādē, sadalot mainīgo atalgojuma daļu, ņem vērā arī visus tā brīža un turpmākos riskus;

o) mainīgā atalgojuma būtisku daļu, proti, vismaz 50 %, līdzsvaroti veido šādas sastāvdaļas:

i) akcijas vai līdzvērtīgas īpašumtiesību intereses, ko nosaka kredītiestādes juridiskais statuss vai ar akcijām saistīti instrumenti, vai līdzvērtīgi bezskaidras naudas instrumenti biržu sarakstos neiekļautu kredītiestāžu gadījumā; un

ii) attiecīgā gadījumā citi finanšu instrumenti 66. panta 1.a punkta a) apakšpunkta nozīmē, kas adekvāti atspoguļo kredītiestādes kredīta kvalitāti parastās situācijās.

Šiem instrumentiem piemēro pienācīgu aiztures stratēģiju, kura ir izstrādāta, lai stimulus saskaņotu ar kredītiestādes ilgtermiņa interesēm. Dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var noteikt ierobežojumus šo instrumentu veidiem un struktūrai vai attiecīgā gadījumā dažus instrumentus aizliegt. Šo apakšpunktu piemēro gan atalgojuma mainīgajai daļai, kas ir atlikta saskaņā ar šā apakšpunkta i) daļu, gan neatliktajai daļai;

p) mainīgās atalgojuma daļas būtisku procentuālo daļu, proti, vismaz 40 %, atliek uz vismaz trīs līdz pieciem gadiem un to pareizi pielāgo uzņēmējdarbības veidam, tā riskiem un attiecīgā darbinieka darbībām.

Atalgojumu, kas jāizmaksā saskaņā ar atlikta maksājuma noteikumiem, izmaksā vienīgi proporcionāli pa daļām. Ja atalgojuma mainīgā daļa ir īpaši liela summa, atliek vismaz 60 % no summas. Atlikta maksājuma termiņa ilgumu nosaka atbilstīgi uzņēmējdarbības ciklam, uzņēmējdarbības veidam, riskiem un attiecīgo darbinieku darbībai;

q) mainīgo atalgojumu, tostarp atlikto maksājuma daļu, izmaksā vai piešķir tikai tad, ja tā ir ilgtspējīga atbilstoši kredītiestādes vispārējam finanšu stāvoklim un pamatota ar kredītiestādes, tās apakšstrukturās un attiecīgās personas darbības rezultātiem.

Neierobežojot vispārējos principus valstu līgumtiesību un darba tiesību aktos, kopējais mainīgais atalgojums parasti ievērojami samazinās, ja kredītiestādes finanšu rādītāji pasliktinās vai kļūst negatīvi, tas attiecas gan uz pašreizējo atalgojumu, gan uz iepriekš nopelnītās summas izmaksāšanu, tostarp izmantojot "malus" vai atgūšanas tiesību mehānismu;

- r) pensiju politika atbilst kredītiestādes uzņēmējdarbības stratēģijai, mērķiem, vērtībām un ilgtermiņa interesēm.

Ja darbinieks pārtrauc darba attiecības ar kredītiestādi pirms pensionēšanās, kredītiestāde maksā diskrecionāro pensijas pabalstu piecus gadus o) apakšpunktā minēto instrumentu veidā. Ja darbinieks pārtrauc darba attiecības ar kredītiestādi pensionēšanās dēļ, kredītiestāde maksā diskrecionāro pensijas pabalstu o) apakšpunktā minēto instrumentu veidā, piemērojot piecu gadu aiztures periodu;

- s) darbiniekiem jāaņem neizmantot personīgā riska ierobežošanas stratēģijas vai ar atalgojumu un atbildību saistītu apdrošināšanu, lai mazinātu paredzētās riska korekcijas ietekmi atalgojuma nosacījumos;
- t) mainīgo atalgojumu neizmaksā, izmantojot instrumentus un metodes, kas veicina izvairīšanos no šīs direktīvas prasībām;

Kredītiestādes šos principus piemēro grupas, mātessabiedrības un meitassabiedrības līmenī, arī sabiedrībās, kas izveidotas ārzonas finanšu centros.

24. Kredītiestādes, kas ir nozīmīgas to lieluma, iekšējās struktūras un būtības, kā arī darbības jomas un darbību sarežģītības ziņā, izveido atalgojuma komiteju. Atalgojuma komiteja tiek veidota tā, lai tā varētu sniegt kompetentu un neatkarīgu atzinumu par atalgojuma politiku un praksi un par stimuliem, kas izstrādāti, lai pārvaldītu risku, kapitālu un likviditāti.

Atalgojuma komiteja ir atbildīga par lēmumu sagatavošanu, kas saistīti ar atalgojumu, tostarp tādu lēmumu, kuri ietekmē attiecīgās kredītiestādes risku un riska pārvaldību un kuri jāpieņem vadībai, pildot tās uzraudzības funkcijas. Atalgojuma komitejas priekšsēdētājs un locekļi ir vadības locekļi, kuri attiecīgajā kredītiestādē neveic nekādas izpildfunkcijas. Gatavojot šādus lēmumus, atalgojuma komiteja ņem vērā kredītiestādes akcionāru, ieguldītāju un citu ieinteresēto personu ilgtermiņa intereses."

2. Direktīvas VI pielikuma 1. daļu groza šādi:

- a) daļas 8. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"8. Neskarot 9., 10. un 11. punktu, riska darījumiem ar reģionālajām valdībām un pašvaldībām piešķir riska svērumu kā riska darījumiem ar iestādēm atbilstīgi 11.a punktam. Šāda kārtība nav atkarīga no 80. panta 3. punktā minēto izvēles tiesību izmantošanas. Preferenciālais režīms riska darījumiem, kas minēts 31., 32. un 37. punktā, netiek piemērots.";

- b) iekļauj šādu punktu.

"11.a Neskarot 9., 10. un 11. punktu, riska darījumiem ar dalībvalstu reģionālajām valdībām un pašvaldībām, kas ir denominēti un finansēti šo reģionālo un pašvaldību vietējās valūtās, piešķir riska svērumu 20 % apmērā.";

- c) daļas 68. punktu groza šādi:

- i) pirmās daļas d) un e) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“d) aizdevumi, kas ir nodrošināti ar apdzīvojamo nekustamo īpašumu vai daļām Somijas būvniecības sabiedrībās, kā minēts 46. punktā, līdz mazākajam no to ķīlas tiesību pamatparāda, kas ir apvienotas ar prioritārājām ķīlas tiesībām, un 80 % no iekļāto īpašumu vērtības, vai aizdevumi, kas vērtspapīrizēti ar pirmajām daļām, ko izdevusi Francijas *Fonds Communs de Créances* vai līdzvērtīgas kādas dalībvalsts jurisdikcijas vērtspapīrizāciju veicošas institūcijas, kas vērtspapīrizē ar apdzīvojamo nekustamo īpašumu saistītus riska darījumus; ja šādas pirmās daļas izmanto kā ķīlu, īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK (*) 52. panta 4. punktā norādīto obligāciju turētāju aizsardzībai paredzēto īpašo valsts uzraudzību, nodrošina, ka šo daļu pamatā esošos aktīvus, ko jebkurā laikā iekļauj portfeli, veido vismaz 90 % apdzīvojamo nekustamo īpašumu hipotēkas, kas ir apvienotas ar prioritārājām ķīlas tiesībām līdz mazākajam no to ķīlas tiesību pamatparāda, un 80 % no iekļāto īpašumu vērtības, ka šādas daļas atbilst šajā pielikumā noteiktajai kredīta kvalitātes 1. pakāpei un ka šādas daļas nepārsniedz 10 % no nesamaksāto obligāciju nominālvērtības.

Riska darījumi, ko izraisa ar pirmajām daļām vai parāda vērtspapīriem nodrošinātu parādnieku maksājumu nodošana, pārvaldība vai likvidācija, netiek ietverti 90 % ierobežojuma aprēķinā;

e) aizdevumi, kas ir nodrošināti ar komerciāliem nolūkiem izmantojamu nekustamo īpašumu vai daļām Somijas būvniecības sabiedrībās, kā minēts 52. punktā, līdz mazākajam no to ķīlas tiesību pamatparāda, kas ir apvienotas ar prioritārājām ķīlas tiesībām, un 60 % no iekļāto īpašumu vērtības, vai aizdevumi, kas vērtspapīrizēti ar pirmajām daļām, ko izdevusi Francijas *Fonds Communs de Créances* vai līdzvērtīgas kādas dalībvalsts jurisdikcijas vērtspapīrizāciju veicošas institūcijas, kas vērtspapīrizē ar komerciāliem nolūkiem izmantojamu nekustamo īpašumu saistītus riska darījumus; ja šādas pirmās daļas izmanto kā ķīlu, īstenojot Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā norādīto obligāciju turētāju aizsardzībai paredzēto īpašo valsts uzraudzību, nodrošina, ka šo daļu pamatā esošos aktīvus, ko jebkurā laikā iekļauj portfeli, veido vismaz 90 % komerciāliem nolūkiem izmantojamu nekustamo īpašumu hipotēkas, kas ir apvienotas ar prioritārājām ķīlas tiesībām līdz mazākajam no to ķīlas tiesību pamatparāda, un 60 % no iekļāto īpašumu vērtības, ka šādas daļas atbilst šajā pielikumā noteiktajai kredīta kvalitātes 1. pakāpei un ka šādas daļas nepārsniedz 10 % no nesamaksāto obligāciju nominālvērtības.

Kompetentās iestādes var atzīt par piemērotiem ar komerciālu nekustamo īpašumu nodrošinātus aizdevumus, ja proporcija starp aizdevumu un iekļāto vērtību 60 % apjomā ir pārsniegta līdz maksimālajam līmenim 70 %, ja kopējā aktīvu vērtība, kas iekļāta segto obligāciju nodrošināšanai, vismaz par 10 % pārsniedz segtās obligācijas neatmaksāto nominālvērtību un ja obligāciju turētāja prasījums atbilst juridiskās noteiktības prasībām, kas izklāstītas VIII pielikumā; obligāciju turētāja prasījumam jābūt prioritāram attiecībā pret visiem pārējiem prasījumiem pret ķīlu. riska darījumi, ko izraisa ar pirmajām daļām vai parāda vērtspapīriem nodrošinātu parādnieku maksājumu nodošana, pārvaldība vai likvidācija, netiek ietverti 90 % ierobežojuma aprēķinā;

(*) OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.”;

ii) punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Līdz 2013. gada 31. decembrim vērtspapīriem ar pirmajām daļām, ko izdevusi Francijas *Fonds Communs de Créances* vai līdzvērtīgas d) un e) apakšpunktā norādītas vērtspapīrizāciju veicošas institūcijas, nepiemēro 10 % augšējo robežu ar nosacījumu, ka:

i) vērtspapīrizētos riska darījumus ar apdzīvojamiem vai komerciāli izmantojamiem nekustamajiem īpašumiem ir veicis tās pašas konsolidētās grupas loceklis, kurā ietilpst arī segto obligāciju emitents, vai arī struktūra, kas ir saistīta ar to pašu centrālo institūciju, ar ko ir saistīts arī segto obligāciju emitents (šādu daļību konsolidētā grupā vai saistību ar centrālo institūciju jānosaka brīdī, kad pirmās daļas tiek noteiktas par segto obligāciju ķīlu; un

ii) konsolidētās grupas loceklis, kurā ietilpst arī segto obligāciju emitents, vai arī struktūra, kas ir saistīta ar to pašu centrālo institūciju, ar ko ir saistīts arī segto obligāciju emitents, saglabā visu pirmās kārtas zaudējumu laidību, ar ko aizsargā šīs pirmās daļas.

Līdz 2012. gada 31. decembrim Komisija pārskata trešajā daļā minētās atkāpes atbilstību un attiecīgajā gadījumā pārskata, cik atbilstīgi ir piemērot līdzīgas darbības jebkuriem citiem segto obligāciju veidiem. Ņemot vērā minētās pārskatīšanas rezultātus, Komisija attiecīgā gadījumā var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 151.a pantā minētajām pilnvarām, lai pagarinātu šo laikposmu vai deleģējumu padarītu par pastāvīgu, vai to attiecināt uz citiem segto obligāciju veidiem.”

3. Direktīvas VII pielikuma 2. daļas 1. iedaļas 8. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“d) segtajām obligācijām, kas definētas VI pielikuma 1. daļas 68. līdz 70. punktā, var piemērot LGD vērtību 11,25 %”.

4. Direktīvas IX pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 3. daļas 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“c) kredīta novērtējumu nevar balstīt vai daļēji balstīt uz nefondēto kredītu aizsardzību, ko nodrošina pati kredītiestāde; šādā gadījumā kredītiestāde attiecīgo pozīciju uzskata par tādu, kam nebūtu reitinga un piemēro tai attiecīgi tādas darbības kā pozīcijām bez reitinga, kā izklāstis 4. daļā.”;

b) pielikuma 4. daļu groza šādi:

i) daļas 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Ja kredītiestādei ir divas vai vairākas vērtspapirizējamās pozīcijas, kas pārklājas, tiek prasīts, lai tādā mērā, kā tās pārklājas, riska darījumu svēruma aprēķinā iekļautu tikai to pozīciju vai pozīcijas daļu, kas rada augstāko riska svēruma vērtību. Kredītiestāde var arī atzīt, ka šādi pārklājas īpašā riska kapitāla prasības pozīcijām tirdzniecības portfeli un kapitāla prasības pozīcijām banku portfeli, ja kredītiestāde spēj aprēķināt un salīdzināt attiecīgo pozīciju kapitāla prasības. Šā punkta nolūkā “pārklāšanās” nozīmē to, ka pozīcijas pilnīgi vai daļēji atspoguļo riska darījumus ar vienu un to pašu risku tā, ka pārklāšanās apjomā tās var uzskatīt par vienu riska darījumu.

Ja 3. daļas 1. punkta c) apakšpunktu piemēro aktīviem nodrošināto komerciālo vērtspapīru pozīcijām, kredītiestāde var pēc kompetento iestāžu apstiprinājuma izmantot likviditātes nodrošinājumam piešķirto riska svērumu, lai aprēķinātu komerciālo vērtspapīru riska svērtās vērtības riska darījumiem summu, ja likviditātes nodrošinājums ir līdzvērtīgs komerciālajam vērtspapīram tā, ka tie veido pozīcijas, kas pārklājas, un ka likviditātes nodrošinājums sedz 100 % komerciālā vērtspapīra, kas emitēts ar aktīviem nodrošināto komerciālo vērtspapīru (ABCP) programmā.”;

ii) daļas 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Saskaņā ar 8. punktu vērtspapirizācijas pozīcijas vai atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcijas, kurai piešķirts reitings, riska svērto vērtību aprēķina, piemērojot riska darījuma vērtībai attiecīgās kredīta kvalitātes pakāpes riska svērumu, kas atbilst kompetento iestāžu kredīta novērtējumam saskaņā ar 98. pantu, kā noteikts 1. tabulā.”;

iii) daļas 1. tabulu aizstāj ar šādu tabulu:

“1. tabula

Kredīta kvalitātes pakāpe	1	2	3	4 (tikai kredītu novērtējumiem, izņemot īstermiņa kredītu novērtējumus)	Visas pārējās kredīta kvalitātes pakāpes
Vērtspapirizācijas pozīcijas	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcijas	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %”

iv) svītro 2. tabulu;

v) daļas 46. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“46. Atbilstīgi uz reitingiem balstītajai metodei riska svērto vērtību vērtspapirizācijas vai atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcijai ar reitingu aprēķina, riska darījumu vērtībai piemērojot attiecīgās kredīta kvalitātes pakāpes riska svērumu, kas atbilst kompetento iestāžu kredīta novērtējumam saskaņā ar 98. pantu, kā noteikts 4. tabulā, un reizinātu ar 1,06.”;

vi) daļas 4. tabulu aizstāj ar šādu tabulu:

“4. tabula

Kredīta kvalitātes pakāpe		Vērtspapirizācijas pozīcijas			Atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcijas	
Kredītu novērtējumi, izņemot īstermiņa	Īstermiņa kredītu novērtējumi	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Visi citi un ar reitingiem nesaistītie kredīti		1 250 %”				

vii) svītros 5. tabulu;

viii) daļas 47. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“47. Riska svērumus 4. tabulas C slejā piemēro tad, ja vērtspapirizācijas pozīcija nav atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcija un ja vērtspapirizējamā riska darījumu skaits ir mazāks par seši. Pārējām vērtspapirizācijas pozīcijām, kas nav atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcijas, piemēro riska svērumus B slejā; riska svērumus A slejā piemēro tikai tad, ja šī pozīcija ir vecākais laidniens. Atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcijām piemēro E sleju, riska svērumus D slejā piemēro, tikai tad, ja šī atkārtotās vērtspapirizācijas pozīcija ir atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcijas vecākais laidniens un neviens no bāzes riska darījumiem nav riska darījumu atkārtota vērtspapirizācija. Nosakot, vai laidniens ir vecākais, nav prasīts ņemt vērā apjomu procentu likmes vai valūtas atvasināto līgumu, apkalpošanas maksu vai līdzīgu maksājumus.”;

ix) svītros 48. punktu;

x) daļas 49. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“49. Aprēķinot riska darījumu faktisko skaitu, vairākus vērtspapirizācijas riska darījumus ar vienu debitoru uzskata par vienu darījumu. Riska darījumu faktisko skaitu aprēķina:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kur EAD_i ir riska darījumu vērtību summa visiem riska darījumiem ar i debitoru. Ja ir pieejama portfeļa daļa, kas ir saistīta ar lielāko riska darījumu (C1), kredītiestāde var aprēķināt N kā $1/C1$.”;

xi) svītrot 50. punktu;

xii) daļas 52. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“52. Ievērojot 58. un 59. punktu, uzraudzības formulas metode paredz, ka riska svērums vērtspapirizācijas pozīcijai ir riska svērums, kas piemērojams saskaņā ar 53. punktu. Tomēr riska svērums atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcijām nevar būt mazāks par 20 % un ne mazāks par 7 % visām citām vērtspapirizācijas pozīcijām.”;

xiii) daļas 53. punkta sesto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“N ir riska darījumu faktiskais skaits, kas aprēķināts saskaņā ar 49. punktu. Atkārtotas vērtspapirizācijas gadījumos, kredītiestāde izskata vērtspapirizējamo riska darījumu skaitu portfelī, nevis bāzes riska darījumu skaitu sākotnējos portfeļos, no kuriens cēlušies vērtspapirizējamie bāzes riska darījumi.”

5. Direktīvas XII pielikumu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:

“PĀRRĒDZAMĪBAS UN INFORMĀCIJAS SNIEGŠANAS TEHNISKIE KRITĒRIJI”;

b) pielikuma 2. daļu groza šādi:

i) daļas 9. un 10. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“9. Kredītiestādes, kas aprēķina savas kapitāla prasības saskaņā ar 75. panta b) un c) apakšpunktu, publicē šīs prasības atsevišķi katram riskam, kas minēts šajos noteikumos. Turklāt kapitāla prasības attiecībā uz vērtspapirizācijas pozīciju procentu īpašo riska pakāpi jānorāda atsevišķi.

10. Visas kredītiestādes, kas savas kapitāla prasības aprēķina saskaņā ar Direktīvas 2006/49/EK V pielikumu, dara pieejamu šādu informāciju:

a) katram ietvertajam apakšportfelim:

i) izmantoto modeļu raksturojumu;

ii) saskaņā ar Direktīvas 2006/49/EK V pielikuma 5.a un 5.l punktu kapitāla prasībām atsevišķi izmantotās metodes un riska novērtējumus, ko veic, izmantojot iekšējo modeli, tostarp izmantotās pieejas aprakstu, ko kredītiestāde izmanto, lai noteiktu likviditātes rādītājus, metodes, ko izmanto, lai panāktu kapitāla novērtējumu, kas atbilst prasītajiem pareizajiem standartiem un pieejas, ko izmanto modeļa novērtēšanā;

iii) katram portfelim veikto stresa testu aprakstu;

iv) aprakstu par pieejām, ko izmanto iekšējo modeļu un modelēšanas procesu pareizības un konsekvences atpakaļejošai pārbaudei un apstiprināšanai;

b) kādā apjomā saņemta kompetento iestāžu atļauja;

c) aprakstu par apjomu un metodēm atbilstīgi prasībām, kas noteiktas Direktīvas 2006/49/EK VII pielikuma B daļā;

- d) augstāko, zemāko un vidējo vērtību šādiem elementiem:
- i) pārskata periodā katru dienu, kā arī perioda beigās, veiktais riskam pakļauto vērtību novērtējums;
 - ii) pārskata periodā, kā arī perioda beigās, veiktie riskam pakļauto vērtību stresa novērtējumi;
 - iii) kapitāla prasības saskaņā ar Direktīvas 2006/49/EK V pielikuma 5.a un 5.l punktu atsevišķi pa pārskata periodu un katra perioda beigās;
- e) atsevišķi kapitāla apjomu saskaņā ar Direktīvas 2006/49/EK V pielikuma 5.a un 5.1. punktu kopā ar vidējo svērtu likviditātes rādītājus katram portfelim;
- f) riskam pakļauto vērtību dienas izmaiņu novērtējuma katras dienas beigās salīdzinājumu ar portfeļa vērtības izmaiņām nākamās darbdienas beigās kopā ar jebkādam svarīgām novirzēm pārskata periodā.”;
- ii) daļas 14. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “14. Kredītiestādes, kas riska svērtu vērtību aprēķina atbilstīgi 94. un 101. pantam vai kapitāla prasībām saskaņā ar Direktīvas 2006/49/EK I pielikuma 16.a punktu, ja vajadzīgs, sniedz šādu atsevišķu informāciju par saviem tirdzniecības un ārpus tirdzniecības portfeļiem:
- a) kredītiestādes mērķu apraksts attiecībā uz vērtspapirizāciju;
 - b) citu risku būtība, tostarp vērtspapirizējamiem aktīviem piemērotais risks;
 - c) riska veidi attiecībā uz vērtspapirizācijas bāzes pozīciju pakāpēm un aktīviem, kas ir šo pozīciju pamatā, kuras veiktas un saglabātas, izmantojot atkārtotu vērtspapirizāciju;
 - d) kredītiestāžu atšķirīgās lomas vērtspapirizācijas procesā;
 - e) norāde par kredītiestādes iesaistes apjomu katrā no d) apakšpunktā minētajām lomām;
 - f) procesu apraksts, kā notiek riska darījumu vērtspapirizācijas kredītu un tirgus risku pārmaiņu uzraudzība, tostarp, kā bāzes aktīvi ietekmē riska darījumu vērtspapirizāciju, un apraksts, kā šie procesi atšķiras no atkārtotas riska darījumu vērtspapirizācijas;
 - g) kredītiestādes politikas apraksts, ar kuru pārvalda nodrošinājumus un nefondēto kredītu aizsardzību, lai samazinātu riskus, kas saistīti ar saglabāto vērtspapirizāciju un atkārtotu vērtspapirizāciju, tostarp nosakot materiālā nodrošinājuma puses atbilstīga riska darījuma veidam;
 - h) riska svērtās vērtības aprēķināšanas pieejas, ko kredītiestādes piemēro vērtspapirizācijai, tostarp visi vērtspapirizācijas veidi, uz kuriem attiecas katra metode;
 - i) SSPE veidi, ko kredītiestāde kā sponsors izmanto, lai vērtspapirizētu trešo pušu riska darījumus, tostarp kādā veidā un kādā apmērā, un vai vispār kredītiestāde ir veikusi riska darījumu ar šo SSPE, atsevišķi gan bilances, gan arī ārpusbilances riska darījumi, kā arī to vienību saraksts, kuras kredītiestāde pārvalda vai konsultē un kuras iegulda vai nu vērtspapirizācijas pozīcijās, ko kredītiestāde ir vērtspapirizējusi, vai SSPE, ko kredītiestāde finansē;
 - j) kredītiestādes vērtspapirizācijas grāmatvedības politikas apkopojums, tostarp:
 - i) vai darījumi uzskatīti par pārdošanu vai finansēšanu;

- ii) pārdošanas ieņēmumu atzīšana;
 - iii) metodes un galvenie pieņēmumi, un ieguldījumi, kā arī izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējo periodu, novērtējot vērtspapirizācijas pozīcijas;
 - iv) attieksme pret sintētisko vērtspapirizāciju, ja tā nav izklāstīta citās grāmatvedības nostādnēs;
 - v) kā novērtē paredzamās vērtspapirizācijas aktīvus, un vai tie ir reģistrēti kredītiestādes tirdzniecības portfeli vai ārpus tirdzniecības portfeli;
 - vi) saistību atzīšanas politika bilancē attiecībā uz pasākumiem, kas prasītu no kredītiestādes finansēt vērtspapirizētos aktīvus;
- k) ĀKNI nosaukumi, kuras ir izmantotas vērtspapirizācijai, un riska darījumu veidi, kuriem ir izmantota katra aģentūra;
- l) ja nepieciešams, iekšējās novērtēšanas pieejas apraksts, kā noteikts IX pielikuma 4. daļā, tostarp arī iekšējās novērtēšanas procesa struktūra un saikne starp iekšējo un ārējo novērtējumu, iekšējā novērtējuma izmantošana citā nolūkā, nekā paredz kapitāla novērtēšanas iekšējās pieejas mērķi, iekšējā novērtējuma procesa kontroles mehānismi, tostarp diskusijas par neatkarību, pakļautību un iekšējās kontroles procesa pārbaudi; riska darījumu veidi, kam piemēro iekšējās novērtēšanas procesu un stresa faktori, ko izmanto, lai piešķirtu kredīta kvalitātes pakāpes attiecīgajam riska darījuma veidam;
- m) punktos no n) līdz q) sniegtās kvantitatīvās informācijas būtisko izmaiņu, kas notikušas kopš pēdējā pārskata perioda, skaidrojums;
- n) attiecībā uz tirdzniecības portfeli un ārpus tirdzniecības portfeli jāsniedz informācija, to sakārtojot pēc šādiem riska darījumiem:
- i) nenokārtoto riska darījumu kopējais apjoms, ko kredītiestāde vērtspapirizē atsevišķi no tradicionālajiem un sintētiskajiem vērtspapirizācijas darījumiem un vērtspapirizācijas darījumiem, ko kredītiestāde tikai sponsorē;
 - ii) saglabāto vai nopirkto bilances vērtspapirizācijas pozīciju un ārpusbilances riska darījumu kopējais apjoms;
 - iii) aktīvu kopējais apjoms, kam paredzēta vērtspapirizācija;
 - iv) vērtspapirizētie darījumi, kam piemēro priekšlaicīgu amortizāciju, iniciatores iestādes un ieguldītāju interesēs veikto pabeigto riska darījumu kopējais apjoms, kredītiestādes kopējās kapitāla prasības attiecībā pret iniciatores iestādes interesēm un neizmantoto kredītu saglabātajām daļām un kredītiestādes kopējām kapitāla prasībām pret ieguldītāja daļām pārdotajos kredītos un neizmantotajos kredītos;
 - v) vērtspapirizācijas pozīciju apjoms, kas atvilks no pašu kapitāla vai kam aprēķināts riska svērumis 1 250 %;
 - vi) pašreizējā pārskata perioda vērtspapirizēto darbību apkopojums, tostarp vērtspapirizēto riska darījumu apjoms un atzītā peļņa vai zaudējumi;
- o) attiecībā uz tirdzniecības portfeli un ārpus tirdzniecības portfeli jāsniedz informācija par:
- i) saglabāto vai nopirkto vērtspapirizācijas pozīciju apjomu un ar tām saistītajām kapitāla prasībām, ko iedala riska darījumu vērtspapirizācijā un atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcijās un tālāk iedala jēgpilna skaita riska svērto jeb kapitāla prasību grupās, kur katrai piemēro kapitāla prasību pieeju;

ii) saglabāto vai nopirkto riska darījumu atkārtotas vērtspapirizācijas kopējo apjomu, ko iedala attiecīgi riska darījumos pirms un pēc nodrošināšanas/apdrošināšanas un atkarībā no finanšu galvotājiem, un tālāk iedala atbilstīgi galvotāja kredītvērtības kategorijām vai galvotāja vārdam;

p) attiecībā uz ārpus tirdzniecības portfeli un riska darījumiem, ko kredītiestāde vērtspapirizē, sliktas kvalitātes/kavētu vērtspapirizētu aktīvu apjoms un kredītiestādes zaudējumu atzišanu pašreizējā pārskata periodā, iedalot tos pēc riska darījumu veidiem;

q) kapitāla prasībām tirdzniecības portfelim attiecībā uz tirgus riskiem, atbilstīgo nenokārtoto riska darījumu kopējo apjomu, ko kredītiestāde vērtspapirizē un ko iedala tradicionālajos/sintētiskajos un atkarībā no riska darījumu veida.”;

iii) pievieno šādu punktu:

“15. Par kredītiestādes atalgojuma politiku un praksi Attiecībā uz tiem darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē kredītiestādes riska profilu, sabiedrībai sniedz un regulāri, ne retāk kā reizi gadā, atjaunina šādu informāciju:

a) informācija par lēmumu pieņemšanas procedūru atalgojuma politikas noteikšanai, ja iespējams, iekļaujot arī informāciju par atalgojuma komitejas sastāvu un pilnvarām, par ārējo konsultantu, kura pakalpojumi izmantoti atalgojuma politikas noteikšanas procesā, un attiecīgo dalībnieku lomu;

b) informācija par saikni starp maksājumiem un darbību;

c) svarīgākās atalgojuma sistēmas izstrādes iezīmes, tostarp informācija par darbības novērtējuma kritērijiem un piesaisti riskam, maksājumu atlikšanas politiku un piešķiršanas kritērijiem;

d) informācija par darbības kritērijiem, uz kuriem balstās daļu piešķiršanas tiesības, izvēles vai atalgojuma mainīgie lielumi;

e) galvenie rādītāji un loģiskais pamatojums, uz kā balstās katra mainīgā komponenta sistēma un citas priekšrocības, kas nav saistītas ar samaksu naudā;

f) apkopoti skaitliskie dati par atalgojumu, kuri kategorizēti pēc uzņēmējdarbības jomas;

g) apkopoti skaitliskie dati par atalgojumu, kuri kategorizēti pēc augstākās vadības darbiniekiem un tiem darbiniekiem, kas ar savu darbību būtiski ietekmē kredītiestādes riska profilu, un kuros norāda:

i) atalgojuma summas finanšu gadam, kas iedalītas mainīgajā un nemainīgajā atalgojumā, un saņēmēju skaits;

ii) mainīgās atalgojuma summas un veidu, kas iedalīts skaidrā naudā, akcijās un ar akcijām saistītos instrumentos un citos veidos;

iii) atlikušo atalgojuma atlikto maksājumu summas, kas iedalītas piešķirtajās un nepiešķirtajās daļās;

iv) atalgojuma atlikto maksājumu summas, kas finanšu gadā piešķirtas, izmaksātas un samazinātas, pielāgojot darbības rādītājiem;

v) finanšu gada laikā veiktos maksājumus par jauna darba līguma parakstīšanu un par amata atstāšanu un šādu maksājumu saņēmēju skaitu; un

vi) finanšu gadā piešķirto maksājumu summas par amata atstāšanu, saņēmēju skaitu un lielāko šādi piešķirto summu vienai personai.

Attiecībā uz tādu kredītiestāžu direktoriem, kuras ir nozīmīgas to lieluma, iekšējās struktūras un būtības, kā arī darbības jomas un darbību sarežģītības ziņā, šajā punktā minēti skaitliskie dati tiek publiskoti, sniedzot informāciju par katru personu, kura faktiski pārvalda kredītiestādes uzņēmējdarbību 11. panta 1. punkta nozīmē.

Kredītiestādes ievēro šā punkta prasības atbilstīgi to izmēram, iekšējai organizācijai kā arī to darbību būtībai, jomai un sarežģītībai, un neskarot Direktīvu 95/46/EK.”

II PIELIKUMS

Direktīvas 2006/49/EK I, II, V un VII pielikumu groza šādi.

1. Direktīvas I pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 8. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“8. Aprēķinot tirgus riska kapitāla prasību pusei, kura uzņemas kredītrisku (“nodrošinājuma devējs”), ja nav norādīts citādi, izmanto atvasinātā kredīta līguma nosacīto summu. Neierobežojot pirmo teikumu, iestāde kredīta atvasinājuma instrumenta nominālo vērtību var aizstāt ar sākotnējo nominālo vērtību, neņemot vērā tā tirgus vērtības izmaiņas kopš tā laišanas tirdzniecībā. Aprēķinot specifiskā riska nodrošinājumu, izņemot kopējās peļņas mijmaiņas darījumiem, finansiālo saistību termiņa vietā ir piemērojams kredītu atvasinātā instrumenta līguma termiņš. Pozīcijas nosaka šādi:”;

ii) punkta v) apakšpunkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ja n-to saistību nepildīšanas gadījuma kredīta atvasinājuma instrumentiem ir ārējais novērtējums, nodrošinājuma devējs aprēķina specifiskā riska kapitāla prasību, izmantojot atvasinājuma instrumentu, un pēc vajadzības piemēro attiecīgos vērtspapirizācijas riska svērumus.”;

b) pielikuma 14. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“14. Iestāde savas neto pozīcijas norāda tirdzniecības portfeli instrumentos, kas nav vērtspapirizācijas pozīcijas, kā ir aprēķināts saskaņā ar 1. punktu, 1. tabulas atbilstošajās iedaļās, pamatojoties uz to emitenta/debitora iekšējo vai ārējo kredīta novērtējumu un atlikušo termiņu, un reizinot tos ar minētajā tabulā norādītajiem svērumiem. Svērtās pozīcijas, kas rodas, piemērojot šo punktu, saskaita (neatkarīgi no tā, vai tās ir garas vai īsas), lai aprēķinātu specifiskā riska kapitāla prasību. Iestāde aprēķina specifiskā riska kapitāla prasību vērtspapirizācijas pozīcijām saskaņā ar 16.a punktu.

Šā punkta, 14.a un 16.a punkta vajadzībām iestāde var noteikt riska svērtā produkta un neto pozīcijas apmēra ierobežojumu maksimāli iespējamā ar kredītrisku saistītā zaudējuma līmenī. Īsajai pozīcijai šo ierobežojumu varētu aprēķināt kā vērtības maiņu saistībā ar to, ka nekavējoties tiek novērsts saistību neizpildes risks pamatā esošajām pozīcijām.”;

c) pievieno šādus punktus:

“14.a Atkāpjoties no 14. punkta, iestāde var noteikt lielāko no šādām summām kā specifiskā riska kapitāla prasību korelācijas tirdzniecības portfelim:

a) specifiskā riska kapitāla prasību kopsummā, kas būtu piemērojama tikai korelācijas tirdzniecības portfeļa neto garajām pozīcijām, un

b) specifiskā riska kapitāla prasību kopsummā, kas būtu piemērojama tikai korelācijas tirdzniecības portfeļa neto īsajām pozīcijām.

14.b Korelācijas tirdzniecības portfeli ir vērtspapirizācijas pozīcijas un n-to saistību nepildīšanas gadījuma kredīta atvasinājuma instrumenti, kas atbilst šādiem kritērijiem:

a) pozīcijas nav ne atkārtotas vērtspapirizācijas pozīcijas, ne iespējas līgums uz vērtspapirizācijas laidieniem, ne arī kādi citi vērtspapirizācijas darījumu atvasinājuma instrumenti, kas nenodrošina proporcionālas daļas no vērtspapirizācijas laidiena ieņēmumiem; un

b) visi atsaucē instrumenti ir vai nu viena nosaukuma instrumenti, tostarp viena nosaukuma kredīta atvasinātie instrumenti, attiecībā uz kuriem pastāv likvids divvirzienu tirgus, vai parasti pārdodami indeksi, kas balstīti uz šīm atsaucē vērtībām. Uzskata, ka divvirzienu tirgus pastāv tur, kur ir neatkarīgi godprātīgi piedāvājumi pirkt un pārdot tā, ka cena ir loģiski saistīta ar pēdējās tirdzniecības cenu vai pašreizējās godprātīgās konkurējošās pirkšanas un pārdošanas kotācijas var noteikt vienas dienas laikā un nokārtot par šādu cenu salīdzinoši īsā laikā, kas atbilst tirdzniecības tradīcijām.

14.c Par korelācijas tirdzniecības portfeļa daļu nevar kļūt pozīcijas, kurām ir atsaucē uz kādu no turpmāk minētajiem:

a) pamatā esošais instruments, ko varētu pieskaitīt darījumu kategorijām, kas minētas Direktīvas 2006/48/EK 79. panta 1. punkta i) un h) apakšpunktos, kredītiestādes ārpus tirdzniecības portfeli; vai

b) prasība pret īpašam nolūkam izveidoto struktūru.

Iestāde korelācijas tirdzniecības portfeli var iekļaut pozīcijas, kas nav ne vērtspapirizācijas pozīcijas, ne n-to saistību nepildīšanas gadījuma kredīta atvasinājuma instrumenti, bet kuras ierobežo citu šī portfeļa pozīciju risku, ar nosacījumu, ka instrumentam vai tā pamatā esošajiem instrumentiem pastāv likvids divvirzienu tirgus, kā aprakstīts 14.b punkta b) apakšpunktā.”;

d) iekļauj šādu punktu:

“16.a Attiecībā uz tirdzniecības portfeli iekļautajiem instrumentiem, kas ir vērtspapirizācijas pozīcijas, iestāde piemēro savām neto pozīcijām, kas aprēķinātas saskaņā ar 1. punktu, šādus svēršanas koeficientus:

a) vērtspapirizācijas pozīcijām, kam jāpiemēro standarta metode kredītriskiem tās pašas iestādes ārpus tirdzniecības portfeli, standarta metodes ietvaros piemēro 8 % riska svērumu, kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK IX pielikuma 4. daļā;

b) vērtspapirizācijas pozīcijām, kam tās pašas iestādes ārpus tirdzniecības portfeli jāpiemēro uz iekšējiem reitingiem balstītā metode, uz iekšējiem reitingiem balstītās metodes ietvaros aprēķina 8 % riska svērumu, kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK IX pielikuma 4. daļā.

Šā punkta a) un b) apakšpunkta vajadzībām uzraudzības formulas metodi izmanto tikai tad, ja iestādes šo uzraudzību apstiprina, izņemot iniciatores iestādes, kas šo metodi var izmantot šīm pašām vērtspapirizācijas pozīcijām ārpus tirdzniecības portfeli. Vajadzības gadījumā papildus uzraudzības formulas metodei darījumu partnera risku PD un ar saistību neizpildi radītos zaudējumus LGD aprēķina, kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK 84. un 89. pantā vai, izmantojot alternatīvu pieeju un saskaņā ar atsevišķas uzraudzības atļauju, pamatojoties uz aprēķiniem, kas iegūti ar V pielikuma 5.a punktā noteikto pieeju un kas atbilst kvantitatīvajiem standartiem uz iekšējiem reitingiem balstītajā pieejā; Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja izstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu PD un LGD aprēķinu kā ievaddatu konverģentu izmantošanu, ja šie aprēķini balstās uz V pielikuma 5.a punktā noteikto pieeju.

Tomēr a) un b) apakšpunktos noteiktajām vērtspapirizācijas pozīcijām, kam jāpiemēro riska svērums saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 122.a pantu, ja tās ir iestādes ārpus tirdzniecības portfeli, saskaņā ar minēto pantu piemēro 8 % no riska svēruma apjoma.

Iestāde svērtās pozīcijas, kas rodas, piemērojot šo punktu, saskaņā (neatkarīgi no tā, vai tās ir garas vai īsas), lai aprēķinātu specifiskā riska kapitāla prasību.

Pārejas periodā līdz 2013. gada 31. decembrim, atkāpjoties no šiem noteikumiem, iestāde saskaņā atsevišķi i) savas svērtās neto garās pozīcijas un ii) savas svērtās neto īsās pozīcijas. Specifiskā riska kapitāla prasību nosaka lielākās summas apmērā. Šajā pārejas periodā iestāde tomēr informē piederības dalībvalsts kompetento iestādi par savas svērtās neto garās pozīcijas un svērtās neto īsās pozīcijas summu, parādot tās sadalījumu pēc pamatā esošajiem aktīviem.”;

e) pielikuma 34. punktu aizstāj ar šādu:

“34. Iestāde saskaita kopā visas garās neto pozīcijas un visas īsās neto pozīcijas saskaņā ar 1. punktu. Tā reizina kopējo bruto pozīciju ar 8 %, lai aprēķinātu tās kapitāla prasības attiecībā pret konkrētu risku.”;

f) svītro 35. punktu.

2. Direktīvas II pielikuma 7. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Tomēr gadījumā ar kredītsaistību nepildīšanas mijmaiņas līgumu, iestādei, kuras riski rodas no mijmaiņas un atspoguļo garo pozīciju attiecībā uz posteni, kas ir tā pamatā, ir atļauts varbūtējam nākotnes kredītriskam izmantot 0 %, ja kredītsaistību nepildīšanas mijmaiņas līgums ir atkarīgs no iestādes slēgšanas maksātspējas dēļ; risks, kas rodas no mijmaiņas, atbilst pamatpozīcijas īsajai pozīcijai, pat ja pamatpozīcija nav atkritusi; šajā gadījumā iestādes nākotnē varbūtējo kredītriska darījumu skaitli ierobežo līdz riska prēmijas apjomam, ko iestāde vēl nav izmaksājusi kredītiestādei.”

3. Direktīvas V pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Kompetentās iestādes ļauj iestādēm, ievērojot šajā pielikumā noteiktos nosacījumus, aprēķināt kapitāla prasības pozīciju riskam, ārvalstu valūtas riskam un/vai preču riskam, izmantojot iekšējos riska pārvaldības modeļus, kas aizstāj I, III un IV pielikumā aprakstītās metodes, vai kopā ar tām. Katrā atsevišķā gadījumā vajadzīgs, lai kompetentās iestādes noteikti atzītu modeļu izmantojumu uzraudzīta kapitāla nolūkiem.”;

b) pielikuma 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Kompetentās iestādes pārbauda iestādes spēju veikt pretpārbaudi gan faktiskām, gan iespējamām izmaiņām portfeļa vērtībā. Portfeļa vērtības iespējamo izmaiņu pretpārbaudē salīdzina portfeļa vērtību dienas beigās un nākamās dienas beigās, pieņemot nemainīgas pozīcijas. Kompetentās iestādes prasa, lai iestādes veiktu attiecīgus pasākumus, lai uzlabotu to pretpārbaudes programmu, ja uzskata to par nepilnīgu. Kompetentās iestādes pieprasa iestādēm veikt pretpārbaudes vismaz uz iespējamu (izmantojot portfeļa vērtības iespējamo izmaiņu, kas būtu iespējama dienas beigās un nākamās dienas beigās, pieņemot nemainīgas pozīcijas) iznākumu.”;

c) pielikuma 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Lai aprēķinātu kapitāla normatīvus konkrētam riskam, kas saistīts ar tirgojamām parāda un pašu kapitāla pozīcijām, kompetentās iestādes atzīst iekšējo modeļu izmantošanu, ja papildus atbilstībai nosacījumiem šā pielikuma turpinājumā iekšējais modelis atbilst šādiem nosacījumiem:

a) skaidro vēsturiskās portfeļa cenas izmaiņas;

b) aptver portfeļa svarīguma koncentrāciju un izmaiņas struktūrā;

c) ir stiprs pret nelabvēlīgu vidi;

d) ir apstiprināts ar pretpārbaudi nolūkā novērtēt, vai konkrētais risks ir aptverts precīzi; ja kompetentās iestādes ļauj šo pretpārbaudi veikt, pamatojoties uz attiecīgiem apakšportfeļiem, tie jāizvēlas konsekventi;

e) ietver ar vārdu saistīto bāzes risku, proti, iestādēm jāparāda, ka modelis ir jutīgs pret materiālām īpatnējām atšķirībām starp līdzīgām, bet ne identiskām pozīcijām;

f) ietver gadījuma risku.

Iestādes iekšējais modelis pie realistiskiem tirgus scenārijiem piesardzīgi novērtē risku, kas rodas no mazāk likvidām pozīcijām un pozīcijām ar ierobežotu cenu pārredzamību. Turklāt modelis atbilst obligātajiem datu standartiem. Pilnvaras ir atbilstoši konservatīvas un tās var izmantot tikai tur, kur pieejamie dati ir nepietiekami vai neatspoguļo pozīcijas vai portfeļa patieso svārstīgumu.

Iestāde, izmantojot iekšējo modeli, var izvēlēties izslēgt no saviem īpašā riska kapitāla prasību aprēķiniem tās vērtspapirizācijas vai n-to saistību nepildīšanas gadījuma kredīta atvasinājuma instrumentu pozīcijas, attiecībā pret kurām tā saskaņā ar I pielikumu pilda kapitāla prasības pozīciju riskiem, izņemot tās pozīcijas, uz kurām attiecas 5.l punktā noteiktā pieeja.

Metodēm un paraugpraksēm attīstoties, iestādes pašas gūs labumu no šīs attīstības.

Iestādei nav jāietver tirgojamo parāda instrumentu saistību nepildīšanas un migrācijas riski iekšējā modeli, kurā tā ietver šos riskus saskaņā ar 5.a līdz 5.k punktā noteiktajām prasībām.”;

d) iekļauj šādus punktus:

“5.a Iestādēm, uz kurām attiecas 5. punkts par tirgojamiem parāda instrumentiem, ir metode, kā savos kapitāla prasību aprēķinos ietvert tirdzniecības portfeļa pozīciju saistību nepildīšanas un migrācijas risku, kam ir pieaugums salīdzinājumā ar saistību nepildīšanas risku, kas ir ietverts VaR mērījumā, kā norādīts 5. punktā. Iestāde parāda, ka tās pieeja atbilst drošības standartiem, kas salīdzināmi ar pieeju, kura izklāstīta Direktīvas 2006/48/EK 84. līdz 89. pantā, pieļaujot nemainīgu riska līmeni, un vajadzības gadījumā pielāgota, lai atspoguļotu likviditāti, koncentrācijas, cenu fiksēšanu un neobligātumu.

Darbības joma

5.b Pieeja, ko izmanto, lai ietvertu papildu saistību nepildīšanas un migrācijas riskus, aptver visas pozīcijas, kas atbilst specifiskā procentu likmju riska kapitāla prasībai, taču neattiecas uz vērtspapirizācijas pozīcijām un n-to saistību nepildīšanas gadījuma kredīta atvasinājuma instrumentiem. Saskaņā ar uzraudzības iestādes apstiprinājumu kredītiestāde var izvēlēties konsekventi iekļaut visas uzskaitītās pašu kapitāla pozīcijas un atvasinātās pozīcijas, pamatojoties uz uzskaitītajām pašu kapitāla pozīcijām, kuru iekļaušana atbilst banku iekšējiem novērtējumiem un riska pārvaldībai. Izmantotā pieeja atspoguļo saikni starp saistību neizpildes un migrācijas gadījumiem. Tā neatspoguļo ietekmi, ko rada diversifikācija starp, no vienas puses, saistību neizpildes un migrācijas gadījumi un, no otras puses, citi tirgus riska faktori.

Parametri

5.c Izmantojot riska pieauguma aprēķināšanas metodi, aprēķina saistību neizpildes vai ārējo likmju migrācijas radītos zaudējumus 99,9 % ticamības intervālā attiecībā pret kapitāla rādītājiem gada laikā.

Korelācijas pieņēmumus pamato ar konceptuāli nevainojamas sistēmas objektīvo datu analīzi. Risku pieauguma aptveršanas metode atbilstīgi atspoguļo emitentu koncentrācijas procesu. Atspoguļo arī stresa apstākļos notiekošo koncentrācijas procesu saistībā ar produktu veidiem un to ietvaros. Pieeju pamato, pieļaujot nemainīgu riska līmeni kapitāla rādītājiem gada laikā, norādot, ka katra tirdzniecības portfeļa pozīcijai vai pozīciju kopumam, kas ir pārsniedzis saistību neizpildes un migrācijas noteikto likviditātes rādītāju robežu, šo robežu sasniedzot, ir jālīdzsvaro savi likviditātes rādītāji, lai sasniegtu sākotnējo riska līmeni. Kā alternatīvu iestāde var konsekventi piemērot viena gada laikā nemainīgo pozīciju pieņēmumus.

5.d Likviditātes rādītājus nosaka proporcionāli laikam, kas nepieciešams, lai stresa tirgus apstākļos pārdotu attiecīgo pozīciju vai nodrošinātu visus reālās cenas riskus, īpaši ņemot vērā pozīcijas lielumu. Likviditātes rādītāji atspoguļo praksi un pieredzi, ko reāli piemēro gan paredzamās, gan arī specifiskās stresa situācijās. Likviditātes rādītājus mēra, izmantojot piesardzīgus pieņēmumus, un dara to pietiekami ilgā laika posmā, lai pati pārdošanas vai nodrošinājuma darbība būtiski neietekmētu cenu, kas noteikta pārdošanas vai nodrošinājuma darījumam.

Atbilstīgi likviditātes rādītājus pozīcijām vai pozīciju kopumam nosaka vismaz trim mēnešiem.

Nosakot atbilstīgus likviditātes rādītājus pozīcijām vai pozīciju kopumam, ņem vērā iestādes iekšējo politiku attiecībā uz kredīta vērtēšanas korekcijām un prasības zaudējušu pozīciju vadību. Ja iestāde likviditātes rādītājus nosaka nevis atsevišķām pozīcijām, bet pozīciju kopumiem, tad pozīciju kopuma definēšanas kritērijus nosaka tādā veidā, kas jēgpilni atspoguļo likviditātes atšķirības. Likviditātes rādītāji koncentrētām pozīcijām ir augstāki un atspoguļo ilgāku periodu, kas nepieciešams, lai šīs pozīcijas likvidētu. Vērtspapirizācijas darījumu likviditātes rādītāji atspoguļo laiku, kas nepieciešams, lai izveidotu, pārdotu un vērtspapirizētu aktīvus vai stresa tirgus apstākļos ierobežotu būtiskus riska faktoros.

5.e Ierobežojumus var iekļaut iestādes pieejā, lai aptvertu pieaugošo saistību neizpildes un migrācijas riskus. Pozīcijas var kompensēt, ja garās vai īsās pozīcijas attiecas uz vienu un to pašu finanšu instrumentu. Nodrošināšanas vai diversifikācijas efekts, ko rada garās un īsās pozīcijas, iekļaujot atšķirīgus instrumentus vai atšķirīgus nodrošinājumus vienam un tam pašam debitoram, kā arī garās un īsās pozīcijas atšķirīgiem emitentiem, var pieņemt, tikai skaidri modelējot atšķirīgu instrumentu bruto garās un īsās pozīcijas. Iestādes atspoguļo visus būtiskos riskus, kas varētu rasties atšķirību dēļ starp nodrošinājuma termiņiem un likviditātes rādītājiem, kā arī varbūtējiem būtiskajiem bāzes riskiem, nodrošinot produkta stratēģiju, kapitāla struktūras pakāpēm, iekšējo vai ārējo novērtējumu, termiņiem, emisijas datumiem un citām instrumentu atšķirībām. Iestāde atspoguļo nodrošinājumu tikai tādā mērā, lai debitoram tas būtu pieejams kredīta vai citos gadījumos.

Tirdzniecības portfeļa pozīcijām, kurām izmanto dinamiskās nodrošinājuma stratēģijas, nodrošinājuma līdzsvara atjaunošanu pret nodrošinātās pozīcijas likviditātes rādītājiem var atzīt, ja šī iestāde:

- i) izvēlas līdzsvara atjaunošanas modeli konsekventi visam attiecīgā tirdzniecības portfeļa pozīciju kopumam;
- ii) parāda, ka tā izmanto līdzsvara atjaunošanas rezultātus, lai labāk novērtētu risku; un
- iii) parāda, ka instrumentu tirgi, kas kalpo nodrošinājumam, ir pietiekami likvidi, lai šādu līdzsvara atjaunošanu spētu veikt arī stresa periodos. Visi pārējie riski, ko rada dinamiskā nodrošinājuma stratēģija, jāatspoguļo kapitāla prasībās.

5.f Pieeja, ko izmanto, aprēķinot saistību neizpildes pieauguma riska vai migrācijas radītos zaudējumus, ņemot vērā cenu izmaiņas, atspoguļo iespēju līgumu nelineāro ietekmi, strukturēto kredītu atvasinātos instrumentus un citas pozīcijas, kam raksturīga būtiska nelinearitāte. Iestādes pienācīgi ņem arī vērā modeļu riska pakāpi, kas raksturīga cenas risku novērtējumam un aprēķināšanai attiecībā uz šādiem produktiem.

5.g Saistību neizpildes un migrācijas risku pieauguma aptveršanas metode balstās uz datiem, kas ir objektīvi un atjaunināti.

Apstiprināšana

5.h Pamatojoties uz šajā pielikumā noteikto prasību veikt riska pārvaldības sistēmas un iekšējo modeļu apstiprināšanas neatkarīgo pārbaudi, ņemot vērā pieeju pieaugošo saistību neizpildes un migrācijas riskiem, iestādes jo īpaši

- i) apstiprina, ka modelis, ko tās pielieto korelāciju un cenu izmaiņu gadījumos, atbilst tirdzniecības portfelim, tostarp arī sistēmisko riska faktoru izvēlei un svērumam;
- ii) veic dažādus stresa testus, tostarp arī jutīguma analīzi un scenāriju analīzi, lai kvalitatīvi un kvantitatīvi novērtētu pieejas lietderību, īpaši attiecībā uz koncentrāciju; šādus testus neierobežo jau notikušo gadījumu mērogs;
- iii) piemēro atbilstīgu kvalitātes apstiprinājumu, tostarp iekšējo modeļu veidošanas standartus.

Riska pieauguma aprēķināšanas metode ir konsekventa pret iestādes iekšējām riska pārvaldības metodēm, kas nosaka, novērtē un pārvalda tirdzniecības riskus.

Dokumentācija

5.i Iestāde dokumentē savu prasību neizpildes un migrācijas riska pieauguma aprēķināšanas pieeju, lai tās korelācijas un citi modelēšanas pieņēmumi būtu pārredzami kompetentajām iestādēm.

Iekšējās pieejas, kas balstās uz atšķirīgiem parametriem

5.j Ja iestāde prasību neizpildes un migrācijas riska pieauguma aprēķināšanai izmanto pieeju, kas neatbilst visām šajā punktā noteiktajām prasībām, bet iestādes iekšējais modelis konsekventi novērtē iestādes iekšējās risku noteikšanas, novērtēšanas un pārvaldības metodes, tā var parādīt, ka šī pieeja pilda kapitāla prasības un ka tā galu galā ir daudz efektīvāka, nekā tad, ja tā balstītos uz pieeju, kas pilnībā atbilst šā punkta prasībām. Kompetentās iestādes vismaz reizi gadā pārbauda atbilstību iepriekšējā teikumā minētajām prasībām. Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja uzrauga šajā jomā piemērotās prakses kopumu un izstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu vienādus noteikumus visiem dalībniekiem.

Aprēķinu biežums

5.k Iestāde vismaz reizi nedēļā veic aprēķinus, kas vajadzīgi saskaņā ar izvēlēto riska pieauguma aptveršanas pieeju.

5.l Kompetentās iestādes atzīst iekšējās pieejas izmantošanu, lai korelācijas tirdzniecības portfeļa specifiskā riska kapitāla prasības vietā aprēķinātu papildu kapitāla prasības saskaņā ar I pielikuma 14.a punktu, ja ir izpildīti visi šā punkta nosacījumi.

Šāda iekšēja pieeja 99,9 % ticamības intervālā pienācīgi aptver visus cenas riskus viena gada laikposmā, pieņemot nemainīgu riska pakāpi un vajadzības gadījumā veicot korekcijas, lai atspoguļotu likviditātes, koncentrāciju, cenu fiksēšanas un neobligātuma ietekmi. Iestāde šajā punktā minētajā pieejā var iekļaut visas pozīcijas, ko pārvalda kopā ar pozīcijām korelācijas tirdzniecības portfeli, un pēc tam šīs pozīcijas izslēgt no pieejas, kā prasīts šā pielikuma 5.a punktā.

Šīs kapitāla prasības summa attiecībā uz visiem cenas riskiem nav mazāka par 8 % no tās kapitāla prasības, kas tiktu iegūta saskaņā ar I pielikuma 14.a punktu attiecībā uz visām pozīcijām, kas iekļautas kapitāla prasībā attiecībā uz visiem cenas riskiem.

Pienācīgi aptver īpaši šādus riskus:

- a) kumulatīvo risku, kas izriet no vairāku saistību neizpildes, tostarp no saistību neizpildes sadalītajos produktos;
- b) kredītu ienākumu/izdevumu starpības risku, tostarp *gamma* un *cross-gamma* faktoru ietekmi;
- c) implicēto korelāciju svārstības, tostarp starpību un korelāciju savstarpēji saistīto ietekmi;
- d) bāzes risku, kas aptver gan:
 - i) indeksa likmju starpības un tajā ietilpstošo atsevišķo nosaukumu ienākumu/izdevumu starpības bāzi; un
 - ii) indeksa un pasūtītā portfeļa implicētās korelācijas bāzi;
- e) atgūšanas likmes svārstības, kā tās ir saistītas ar atgūšanas likmes tendenci ietekmēt laidiena cenas; un
- f) tādā mērā, kādā salīdzinošā riska novērtējumā iekļauti ieguvumi no dinamiskās nodrošinājuma stratēģijas - nodrošinājuma novirzes risku un iespējamās izmaksas, lai atkal atjaunotu šādu nodrošinājumu līdzsvaru.

Šā punkta nolūkā iestādei ir pietiekami tirgus dati, lai nodrošinātu, ka tā savā iekšējā pieejā pilnībā aptver šo darījumu ievērojamākos riskus saskaņā ar šajā punktā noteiktajiem standartiem, ar pretpārbaudi vai citiem piemērotiem līdzekļiem pierāda, ka tās riska novērtējumi var adekvāti skaidrot šo produktu cenu izmaiņas laika gaitā, un nodrošina, ka tā var atšķirt tādas pozīcijas, attiecībā uz kurām tās rīcībā ir apstiprinājums, lai varētu tās iekļaut kapitāla prasībās saskaņā ar šo punktu, no tādām pozīcijām, attiecībā uz kurām tai nav šāda apstiprinājuma.

Attiecībā uz portfeļiem, uz kuriem attiecas šis punkts, iestāde regulāri piemēro īpašu iepriekš paredzētu stresa scenāriju kopumu. Ar šiem stresa scenārijiem pārbauda stresa ietekmi uz saistību neizpildes procentiem, atgūšanas likmēm, kredītu ienākumu/izdevumu starpībām, uz savstarpējo saikni ar korelācijas tirdzniecības nodaļas ienākumiem un izdevumiem. Iestāde piemēro šos stresa scenārijus vismaz reizi nedēļā un vismaz reizi ceturksnī paziņo kompetentajām iestādēm rezultātus, tostarp salīdzinājumus ar iestādes kapitāla prasībām saskaņā ar šo punktu. Par jebkuru gadījumu, kad stresa testi norāda uz būtisku šo kapitāla prasību trūkumu, laikus ziņo kompetentai iestādei. Pamatojoties uz šo stresa testu rezultātiem, kompetentās iestādes apsver kapitāla prasības papildinājumu attiecībā uz korelācijas tirdzniecības portfeli, kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK 136. panta 2. punktā.

Iestāde vismaz reizi nedēļā aprēķina kapitāla prasības, lai aptvertu visus cenas riskus.”;

e) pielikuma 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Iestādes, kas izmanto iekšējos modeļus, kas nav atzīti saskaņā ar 5. punktu, ir pakļautas atsevišķiem konkrēta riska kapitāla maksājumiem, ko aprēķina saskaņā ar I pielikumu.”;

f) pielikuma 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. Saskaņā ar 10.b punkta a) apakšpunktu un b) apakšpunktu pašas iestādes aprēķinus palielina ar reizinājuma koeficientu (m_c) un (m_s). Šo faktoru skaitliskā vērtība ir vismaz 3.”;

g) pielikuma 8. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Saskaņā ar 10.b punkta a) apakšpunktu un 10.b punkta b) apakšpunktu reizinājuma koeficientu m_c un (m_s) palielina ar plusa koeficientu starp 0 un 1 saskaņā ar 1. tabulu atkarībā no noviržu skaita pēdējās 250 darba dienās, kā atbilstīgi 10. punktam konstatēts iestādes riskam pakļauto vērtību novērtējuma pretpārbaudē. Kompetentās iestādes pieprasa, lai iestādes aprēķinātu novirzes saskaņā ar portfeļa vērtības iespējamo un faktisko izmaiņu pretpārbaudi. Novirze ir vienas dienas izmaiņas portfeļa vērtībā, kas pārsniedz attiecīgo vienas dienas riska novērtējumu, ko aprēķina, izmantojot iestādes modeli. Lai noteiktu plusa koeficientu, noviržu skaitu izvērtē vismaz reizi ceturksnī, un tam ir jābūt vienādam ar lielāko noviržu skaitu portfeļa vērtības hipotētiskajās un faktiskajās izmaiņās.”;

h) svīturo 9. punktu.

i) pielikuma 10. punktu groza šādi:

i) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“c) desmit dienu līdzvērtīgas turēšanas periods (iestādes var izmantot riska vērtības, kas aprēķinātas īsākam laikam, pagarinot to līdz desmit dienām, piemēram, reizinot ar perioda ilguma kvadrātsakni. Iestāde, kas izmanto minēto pieeju periodiski iesniedz kompetentajām iestādēm pamatojumu par šīs pieejas pieņemamību);”;

ii) punkta e) apakšpunktu e) aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“e) atjauninājumi, ko nosaka viena mēneša dati.”;

j) iekļauj šādus punktus:

“10.a Turklāt katra iestāde aprēķina savas “riskam pakļautās vērtības stresa situācijās” 10 dienu turēšanas periodā, piemērojot 99 % viļņpusējas ticamības intervālu, aprēķinot riska vērtības mērījumu attiecīgajam portfelim, pievienojot riskam pakļauto vērtību modeļus, kuri attiecas uz vēsturiskajiem datiem ievērojamu nepārtrauktu 12 mēnešu laika posmu finansiālu stresu periodos, kas atbilst iestādes portfelim. Šo vēsturisko datu izvēli apstiprina kompetentās iestādes un iestāde to pārskata reizi gadā. Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja uzrauga šajā jomā piemērotās prakses kopumu un izstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu konverģenci. Iestāde vismaz reizi nedēļā aprēķina riskam pakļautās vērtības stresa situācijās.

10.b Katra iestāde ik dienas pilda kapitāla prasības, ko izsaka kā turpmāk a) un b) punktos noteikto vērtību summu. Turklāt iestāde, kas konkrētas pozīcijas riska kapitāla prasības aprēķinam izmanto iekšēju modeli, ievēro kapitāla prasību, kas izteikta kā turpmāk c) un d) punktos noteikto vērtību summa:

- a) augstākā no:
- i) iepriekšējās dienas augstākais aprēķinātais riska vērtību skaitlis saskaņā ar 10. punktu (VaR_{t-1}); un
 - ii) dienas augstākās vidējās riska vērtības aprēķins visu iepriekšējo sešdesmit uzņēmējdarbības dienu periodā (VaR_{avg}) saskaņā ar 10. punktu, reizinot to ar koeficientu (m_1);
- b) augstākā no:
- i) pēdējais pieejamais augstākais aprēķinātais riska vērtību skaitlis saskaņā ar 10.a punktu ($sVaR_{t-1}$); un
 - ii) augstākā vidējā dienas laikā aprēķinātā stresam pakļautā riska vērtība, ko visām iepriekšējām sešdesmit uzņēmējdarbības dienām aprēķina tādā veidā un tik bieži, kā noteikts 10.a punktā ($sVaR_{avg}$), reizinot to ar koeficientu (m_3);
- c) saskaņā ar I pielikumu aprēķinātā pozīcijas riska kapitāla prasība attiecībā uz vērtspapirizācijas pozīcijām un n-to saistību nepildīšanas gadījuma kredīta atvasinājuma instrumentu pozīcijām tirdzniecības portfeli, izņemot tās pozīcijas, kas iekļautas kapitāla prasībā saskaņā ar 5.l punktu;
- d) augstākais no iestādes pieaugošā saistību neizpildes un migrācijas riska pēdējiem un 12 nedēļu vidējiem aprēķiniem, kas veikts saskaņā ar 5.a punktu un vajadzības gadījumā augstākais no iestādes visa cenas riska pēdējiem un 12 nedēļu vidējiem aprēķiniem saskaņā ar 5.l punktu.

10.c Iestādes arī veic atgriezeniskā stresa testus.”;

k) pielikuma 12. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“12. Iekšējais riska aprēķina modelis aptver pietiekamu skaitu riska faktoru atkarībā no iestādes darbības līmeņa attiecīgos tirgos. Ja riska faktors ir ietverts iestādes cenu noteikšanas modeli, nevis riska aprēķina modeli, iestādei šī novirze jāspēj pārliecinoši pamatot kompetentajām iestādēm. Turklāt riska aprēķina modelis ietver iespēju līgumu un citu produktu nelineāro būtību, kā arī korelācijas un bāzes riskus. Ja izmanto riska faktoru tuvinātās vērtības, veic aktuālo pozīciju uzskaiti. Turklāt konkrētiem riskiem piemēro.”.

4. Direktīvas VII pielikuma B daļu groza šādi:

a) daļas 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) vērtēšanas procesa dokumentēšanas politika un procedūras, tostarp skaidri noteikti pienākumi attiecībā uz dažādām jomām, kas skar vērtību noteikšanu, tirgus informācijas avotus un pārskatus par tās atbilstību, nepublicējamu ievaddatu izmantošanas pamatnostādnes, kas, nosakot cenu pozīcijām, atspoguļo iestādes pieņēmumus par tirgus dalībnieku paredzamo uzvedību, neatkarīgas novērtēšanas biežumu, slēgšanas cenu grafiku, vērtējuma pielāgošanas procedūras, mēneša beigu un *ad-hoc* verificēšanas procedūras;”;

b) daļas 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Iestādes, kad vien iespējams, novērtē savas pozīcijas pēc tirgus cenas. Novērtēšana pēc tirgus cenas ir vismaz viens no pozīciju ikdienas novērtējumiem, kas balstās uz brīvi pieejamu, no neitrāliem avotiem iegūtu noslēguma cenu. Piemēram, apmaiņas cenas, datorā atrodamās vērtspapīru cenas vai vairāku neatkarīgu, tirgū atzītu mākleri noteiktās cenas.”;

c) daļas 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Ja novērtēšana pēc tirgus cenas nav iespējama, iestāde piesardzīgi veic savu pozīciju/portfeļu pārvērtēšanu, izmantojot modeli, pirms tā uzsāk tirdzniecības portfeļa kapitāla prasības noteikšanu. Pārvērtēšanu, izmantojot modeli, definē kā jebkuru pārvērtēšanu, ko veido tirgus vērtība, kas kalpo par kritēriju, ir ekstrapolēta vai citādi aprēķināta pēc tirgus sākotnējām izmaksām.”;

d) daļas 6. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) augstākā vadība ir informēta par tiem tirdzniecības portfeļa elementiem vai citām pozīcijām, ko mēra saskaņā ar to patieso vērtību, uz kuriem attiecas pārvērtēšana, izmantojot modeli, un tā arī apzinās to izraisīto neprecizitāšu būtiskumu attiecībā uz ziņojumiem par uzņēmējdarbības risku/darbības rezultātu;”;

e) daļas 8. un 9. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“Vērtības korekcijas

8. Lai ņemtu vērā vērtības korekcijas, iestādes izveido un uztur sistēmas un kontroles.

Vispārējie standarti

9. Kompetentās iestādes pieprasa formāli ņemt vērā šādas vērtību korekcijas: nesaņemto kredītu ienākumu/izdevumu starpību, pozīcijas aizvēršanas vai likvidācijas izdevumus, operacionālo risku, pirmstermiņa izbeigšanu, ieguldījumu un finansējumu izmaksas, paredzamos administratīvos izdevumus un, vajadzības gadījumā, modeļa riskus.”;

f) daļas 11. līdz 15. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“11. Iestādes izveido un uztur procedūras attiecīgo mazāk likvīdo pozīciju vērtības korekcijas aprēķiniem. Šādas korekcijas būs nepieciešamas, lai papildinātu jebkuras izmaiņas pozīcijā, kas nepieciešamas finanšu atskaitēm, un tās izveido ar mērķi atspoguļot attiecīgās pozīcijas nelikviditāti. Nosakot, vai mazāk likvīdu pozīciju rezerves korekcijas ir nepieciešamas, iestādēm jāapsver vairāki faktori. Šajos faktoros ietilpst laika apjoms, kas būtu nepieciešams, lai nosegtu pozīcijā pozīcijas/riskus, pieprasījuma/piedāvājuma spektra nestabilitāte, tirgus kotāciju pieejamība (tirgus līderu skaits un identitāte) un tirdzniecības apjomu nestabilitāte un vidējais lielums, tirgus koncentrācijas, pozīciju novecošana, tas, cik lielā mērā vērtēšanas pamatā ir modeļa izmantošana, un citu modeļa risku ietekme.

12. Izmantojot trešo personu vērtējumus vai modeli, iestādes apsver, vai izmantot vērtības korekciju. Turklāt iestādes apsver vajadzību veidot korekcijas mazāk likvidām pozīcijām un regulāri pārbauda to nepārtraukto lietderību.

13. Attiecībā uz kompleksiem produktiem, tostarp, bet ne tikai, vērtspapirizācijas darījumiem un n-to saistību nepildīšanas gadījuma kredīta atvasinājuma instrumentiem, iestādes novērtē tieši vērtību korekciju vajadzību, lai atainotu divas šādas modeļa riska formas: modeļa risks, kas saistīts ar iespējams nepareizas vērtēšanas metodikas izmantošanu, un risks, kas saistīts ar netveramu (un iespējams nepareizu) kalibrēšanas parametru izmantošanu vērtēšanas modelī.”
